

Septītās dienas adventistu
Vispasaules lūgšanu nedēļas lasījumi
pieaugušajiem un bērniem

IESIM LĪDZDALĪT DIEVA VĀRDU!

Bībele citēta no 1965. gada latviešu tulkojuma revidētā teksta, izņemot atsevišķas vietas, kur izmantots latviešu valodā pārcelts angļu Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojums (ar norādi KJV).

© Patmos, 2024
ISBN 978-9934-635-23-6

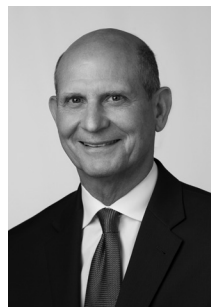
UDK 27
Ie764

Saturs

Ievads	4
<i>Pirmais sabats.</i> Dieva Vārds draudzes dzīvē	7
<i>Svētdiena.</i> Vēstījums par prieku un cerību	13
<i>Pirmdiena.</i> Nav citas grāmatas, kas līdzinātos šai	17
<i>Otrdiena.</i> Dievs, kurš nemitīgi meklē	21
<i>Trešdiena.</i> Vārds kā atklāsme	25
<i>Ceturtdiena.</i> Dieva Vārda pabaroti	30
<i>Piektdiena.</i> Vārda pasludināšana globālu satricinājumu laikā	34
<i>Otrais sabats.</i> Dieva Vārds un pēdējais evaņģēlija pasludinājums	38
LŪGŠANU NEDĒĻAS LASĪJUMI BĒRNIEM	45
<i>Pirmais sabats.</i> Viss par Dieva Vārdu	46
<i>Svētdiena.</i> Dieva Vārds dod man cerību	48
<i>Pirmdiena.</i> Dieva Vārds atšķiras no citām grāmatām	50
<i>Otrdiena.</i> Dieva Vārds ir mans ceļvedis	52
<i>Trešdiena.</i> Dieva Vārds palīdz man augt	54
<i>Ceturtdiena.</i> Dieva Vārds parāda man Jēzu	56
<i>Piektdiena.</i> Dieva Vārds dod man mieru	58
<i>Otrais sabats.</i> Jums par to vien gribēsies runāt	60

Ievads

Bībele ir visu laiku visvairāk pārdotā grāmata; kopējais pārdoto eksemplāru skaits, kā tiek lēsts, ir 5–7 miljardi. Divdesmit pirmajā gadsimtā ik gadu tiek iespiesti aptuveni 80 miljoni Bībeļu.¹ Tiešsais-tē ir pieejami Bībeles tulkojumi daudzās valodās.² Šobrīd pilna Bībele ir publicēta 736 valodās, bet Jaunā Derība ir tulkota 1678 valodās, un atsevišķas mazākas tās daļas – vēl 1264 valodās.³ Kopumā Bībele šobrīd ir kļuvusi tik pieejama kā vēl nekad pasaules vēsturē.

Tomēr izdevums „*Christianity Today*” vēsta, ka 2021. gadā strauji samazinājies to Amerikas kristiešu īpatsvars, kas lasa Bībeli, un tikai 10 % no viņiem apgalvo, ka lasa Bībeli katru dienu.⁴

Jaunākie dati par Bībeles lasīšanas praksi Septītās dienas adventistu vidū ir iegūti 2018. gada aptaujā un liecina, ka Bībeles ikdienas lasītāju īpatsvars kopš 2013. gada ir pieaudzis no 42 līdz 48 procentiem.⁵ Lai gan šie procentuālie rādītāji ir ievērojami augstāki nekā kristiešu vidē kopumā, joprojām ar nožēlu jāatzīst, ka tikai nepilna puse Septītās dienas adventistu draudzes locekļu ikdienā lasa Dieva Vārdu.

Cik svarīgi ir, lai mēs, kas savu ticības mācību balstām Dieva Vārdā, to arī regulāri lasītu!

Šīs Lūgšanu nedēļas tēma ir „Iesim līdzdalīt Dieva Vārdu!” Lasījums jūs gūsiet iedvesmu, pārdomājot, kāda ir Bībeles loma draudzes dzīvē un prieka un cerības vēsts pasludināšanā. Bībele ir unikāla – tajā mēs gūstam pestīšanu un spēku ikdienas dzīvei. Vissvarīgākais ir tas, ka Bībele ir Jēzus Kristus atklāsme. Nedēļas noslēgumā izskanēs aicinājums šajā globālo satricinājumu laikā pasludināt pēdējo evaņģēlija vēsti.

Jēzus noteikti drīz nāks! Lai Kungs svētī mūs, kad visi kopā „iesim līdzdalīt Dieva Vārdu” pasaulē, kurai Viņš ir tik izmisīgi vajadzīgs.

Maranata!

Teds Vilsons,

Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences prezidents

Dieva Vārds draudzes dzīvē

Teds Vilsons

Pirms 2000 gadiem kādā ar zāli apaugušā pakalnā Debesis pieskā-rās zemei, kad vislielākais Skolotājs, kādu šī pasaule jebkad ir pazinusi, sāka runāt pārļaicīgus vārdus. Ļaudis aizrautīgi uzņēma Jēzus lauzto dzīvības maizi. Viņa vārdi atvēra acis, aizkustināja sirdis un brīžiem pārsteidza klausītājus, jo viņi dzirdēja lietas, ko tā laika reliģiskie sko-lotāji nekad nebija mācījuši.

„Svētīgi garā nabagi, jo tiem pieder Debesu valstība,” Viņš sacīja. „Svētīgi lēnprātīgie [...]. Svētīgi žēlsirdīgie [...].” (Mat. ev. 5:3, 5–7) „Ja jūs taisnība nav labāka par rakstu mācītāju un farizeju taisnību, tad jūs nenāksit Debesu valstībā.” (20. pants.)

Turpinājumā Jēzus mācīja, ka cilvēka raksturu formē viņa domas. „Ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī.” (28. pants.) „Es jums saku: jums nebūs pretim stāvēt ļaunajam; bet, kas tev sit labajā vaigā, tam pagriez arī otru.” (39. pants.) „Mīliet savus ienaidniekus!” (44. pants.) „Tāpēc esiet pilnīgi, kā jūs Debesu Tēvs ir pilnīgs!” (48. pants.) Bet tālāk Jēzus atklāja, kā iegūt mieru, un pasludināja, ka Dieva likumi ir mūžīgi.

Klausītāji bija pārsteigti. „Nekad vēl neviens cilvēks nav tā runājis, kā runā šis cilvēks,” visi atzina (Jņ. ev. 7:46). Tomēr, „lai gan sirdī dau-dzi atsaucās Viņa vārdiem, tikai retais bija gatavs tos pieņemt kā savas dzīves vadlīnijas”⁶.

BŪVĒT UZ KLINTS

Manīdams, ka daudzi iekšēji pretojas Viņa mācībai, Jēzus Savu pārsteidzošo svētrunu noslēdza ar spēcīgu ilustrāciju, nepārprotami norādot, cik svarīgi ir Viņa teiktos vārdus īstenot praksē.

„Tāpēc ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un dara, pielīdzināms gudram vīram, kas savu namu cēlis uz klints. Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās šim namam virsū, nams tomēr nesabruka; jo tas bija celts uz klints. Un ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un nedara, pielīdzināms ģeķim, kas savu namu cēlis uz smiltīm. Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās namam virsū, tad tas sabruka; un posts bija liels.” (Mat. ev. 7:24–27)

Jau daudzus gadsimtus iepriekš pravietis Jesaja bija norādījis uz Dieva Vārda nemainīgumu: „Mūsu Dieva Vārds paliek mūžīgi” (Jes. 40:8) Citējot šo Jesajas grāmatas tekstu, apustulis Pēteris apliecināja: „Šis ir tas vārds, kas jums tapis kā prieka vēsts [evanģēlijs] sludināts.” (1. Pēt. 1:25)

„Dieva Vārds ir vienīgā nemainīgā lieta, ko mūsu pasaule pazīst,” rakstīja Elena Vaita. „No kalna pasludinātajos Kristus vārdos ir ietverta pati Dieva būtība – lielie bauslības principi. Kas uz tiem balstās, tas balstās uz Kristus, mūžīgās Klints. Saņemot Viņa vārdus, mēs saņemam pašu Kristu. Un tikai tie, kas tā dara, ceļ savu namu uz Viņa.”⁷

RAKSTI IR PAMATS

Tieši uz šī pamata Kristus uzcēla Savu draudzi. Jau no paša sākuma Kristus norādīja, ka Svētie Raksti ir klints, uz kuras mums būvēt savu dzīves celtni. „Zāle nokalst, puķe novīst, bet mūsu Dieva Vārds paliek mūžīgi.” (Jes. 40:8)

Un vēsture ir pierādījusi, ka tā ir taisnība. Neraugoties uz pretestību, apustuļi cēla uz šīs Klints un apvērša pasauli otrādi. Cauri pārbauģījumiem un milzīgām vajāšanām agrīnā draudze turpināja turēties pie Dieva Vārda un izturēja. Reformatori savu vēsti pamatoja Svētajos Rakstos, un „elles vārti” viņus neuzvarēja.

Cauri gadsimtiem Dievs turpināja runāt caur Savu Vārdu, izvedot Savus ļaudis no tumsas arvien lielākā gaismā.

Viens no tādiem bija Viljams Millers, 19. gadsimta sākuma lauksaimnieks, kurš cītīgi pētīja Svētos Rakstus. Pēc padziļinātām studijām Millers secināja, ka Kristus atgriešanās ir nenovēršama, un visiem, kas vēlējas viņu uzklaust, sāka sludināt Daniēla grāmatas pravietojumus. Kad Jēzus neatnāca, kā bija gaidīts, ticīgie piedzīvoja rūgtu vilšanos. Taču pat šī lielā vilšanās bija paredzēta jau iepriekš: Atklāsmes grāmatā 10:8–11 apustulim Jānim tika pavēlēts „apēst” „mazo grāmatu” (proti, Daniēla grāmatu), kas bija viņa mutē „saldā kā medus”, bet vēderā – „rūgta”. Raugoties nākotnē, tika dota Debesu pavēle: „Tev būs atkal pravietot par tautām un ciltīm, par valodām un daudziem ķēniņiem.” (11. pants.)

STINGRS TICĪBAS PAMATS

Ticēdami, ka Dievs joprojām runā caur Svētajiem Rakstiem, pirmie adventes ticīgie turpināja dedzīgi pētīt Dieva Vārdu. Pēc daudziem gadiem, atminoties šo pieredzi, Elena Vaita rakstīja: „Daudzi mūsu ļaudis nesaprot, cik stipri ir ielikti mūsu ticības pamati.”⁸

Skaidrojot, kā neliela adventistu vadītāju grupa pēc Lielās vilšanās meklēja Bībeli „kā apslēptu dārgumu”, viņa rakstīja: „Es tikos ar viņiem, un mēs dedzīgi ar lūgšanām pētījām Rakstus. Bieži vien palikām kopā līdz vēlai naktij un dažreiz līdz rītam, lūdzot pēc izpratnes un studējot Vārdu. Atkal un atkal šie brāļi sanāca kopā un pētīja Bībeli, lai izprastu tās nozīmi un būtu gatavi to pārliedzinoši mācīt. Ja viņi savos pētījumos nonāca līdz punktam, kad atzina, ka tālāk pietrūkst padoma, Kunga Gars nāca pār mani, es tiku aizrauta redzējumā, un man tika sniegts saprotams skaidrojums par pantiem, kurus bijām pētījuši, līdz ar norādījumiem, kā mums efektīvi strādāt un mācīt. Tā tika dota gaisma, kas palīdzēja mums izprast Rakstu vietas par Kristus misiju un Viņa priesteru kalpošanu. Man tika paskaidrota visa savstarpēji

saistīto patiesību ķēde, kas sniedzās no tā laika līdz brīdim, kad mēs ieiesim Dieva pilsētā, un šos Kunga dotos norādījumus es sniežu tālāk citiem.”⁹

Atminoties šos intensīvo Bībeles studiju vakarus, Elena Vaita uzsvēra: kamēr viņa netika aizrauta atklāsmē, viņai bija grūtības izprast brāļu aplūkotos Bībeles tekstus. Tomēr tas vēl pārliecinošāk parādīja, ka skaidrojumi, kas viņai tika sniegti atklāsmē, nāca no Kunga, nevis no viņas pašas. Viņa rakstīja:

„Visu šo laiku es nevarēju saprast brāļu skaidrojumus. Mans prāts bija kā aizslēgts, un es nevarēju saprast pētāmo rakstvietu nozīmi. Tas mani ļoti skumdināja. Šādā prāta stāvoklī es paliku tik ilgi, līdz atbilstoši Dieva Vārdam noskaidrojās visas mūsu ticības pamatmācības. Brāļi zināja, ka bez atklāsmes es nebūtu spējusi šīs atziņas saprast, tāpēc dotās atklāsmes atzina par gaismu, kas nākusi tieši no Debesīm.”¹⁰

Mazajai grupai pieaugot un turpinoties nopietniem Bībeles pētījumiem, nostiprinājās mūsu pamatmācības – par Debesu svētnīcas šķīstīšanu, par trīs eņģeļu vēstījumiem Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā, par septītās dienas sabata svētumu un mirušo stāvokli.¹¹

VADOŠĀ GAISMA

Septītās dienas adventistu kustība jau no tās pirmsākumiem par savu pamatu un vadošo gaismu uzskatīja Svētos Rakstus. Un, lai gan Elena Vaita atzina, ka „patiesība nestāv uz vietas, un mums ir jāstaigā pieaugošā gaismā”,¹² viņa arī brīdināja: „Nāks ļaudis ar šķietami patiesām Rakstu interpretācijām; bet tās nebūs patiesība. Dievs ir devis pamatu mūsu ticībai – tagadējā laika patiesību. [...] Mums nav jāpieņem tāda vēsts, kas nonāk pretrunā ar mūsu ticības īpašajiem punktiem. Ir ļaudis, kas īpaši atlasa lielu skaitu rakstvietu, lai tādējādi pamatotu savus apgalvojumus. [...] Un, lai gan Svētie Raksti ir Dieva Vārds un tie ir jāciena, tomēr to izmantojums nolūkā novirzīt kaut vienu mūsu ticības pilāru no Dieva dotā pamata [...] ir liela kļūda.”¹³

Bībele ir dzīvā Dieva Vārds. Tā ir draudzes pastāvēšanas pamats; tajā mēs gūstam savas ticības un praktiskās dzīves vadlīnijas. Tā atklāj Dieva gribu un sniedz mums mūžīgas mācības, ko varam lietot visās mūsu dzīves jomās. Kā paskaidrots mūsu oficiālajā Bībeles studiju metodikas dokumentā, mums ir „jācenšas aptvert pētāmā Bībeles fragmenta vienkāršo, acīmredzamāko nozīmi”, izvairoties no vēsturiski kritiskās metodes un citām cilvēku prātojumos balstītām interpretācijām.¹⁴

Mūsu, septītās dienas adventistu, pirmā pamatmācība nosaka, ka „Vecās un Jaunās Derības Svētie Raksti ir dievišķā inspirācijā dotais Dieva rakstītais Vārds. Bībeles autori ir runājuši un rakstījuši Svētā Gara iedvesmā. Dievs Savā Vārdā cilvēcei ir devis pestīšanai nepieciešamās zināšanas. Svētie Raksti ir augstākā Viņa gribas atklāsme, autoritatīva un nekļūdīga. Tie ir rakstura standarts, mūsu pieredzes mēraukla, visu doktrīnu galīgā atklāsme un uzticama liecība par Dieva darbiem vēstures gaitā.”¹⁵

Dieva Vārds, manī draugi, ir pamats, uz kura ir celta Viņa draudze, drošs pamats, un Jēzus aicina katru no mums uz tā būvēt savu cerību, savu raksturu un savu dzīvi.

„Tāpēc ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un dara, pielīdzināms gudram vīram, kas savu namu cēlis uz klints. Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās šim namam virsū, nams tomēr nesabruka; jo tas bija celts uz klints.” (Mat. ev. 7:24–25)

Teds Vilsons ir Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences prezidents. Jūs varat sekot viņam sociālajos tīklos: X (agrāk „Twitter”) – @pastortedwilson; „Facebook” – @PastorTedWilson.

Vēstījums par prieku un cerību

Stenlijs Arko

Kristians piedzima kristīgā ģimenē, taču viņam nebija pieejama Bībele. Jaunieša vecumā viņš aizrāvās ar alkoholu. Viņš apprecējās ar Alsilēnu, adventisti, un sievas Bībele drīz vien kļuva par viņu laulības strīdu iemeslu. Uzskatīdams, ka visas nepatikšanas ceļas no šīs grāmatas, Kristians atdeva Bībeli draugam, kurš tās lappuses izmantoja tabakas smēķēšanai.

Sieva draudēja viņu pamest. Viņš izmisīgi vēlējās glābt savu laulību, tāpēc pieņēma uzaicinājumu apmeklēt lūgšanu sapulci dievnāmā. Tur sludinātājs viņu apskāva un uzdāvināja viņam Bībeli.

Kristians spītīgi izaicināja sievu: „Ja es Bībelē atradišu, ka alkoholiķi nenokļūs Debesīs, es pārstašu dzert.” Vai Svēto Rakstu lasīšana spētu mainīt Kristiana dzīvi un attieksmi?

SVĒTIE RAKSTI ATKLĀJ DIEVA PLĀNU

Bībelē mēs atrodam vēstījumu, kas parāda Svēto Rakstu nemainīgo autoritāti un nozīmi kristieša dzīvē; atrodam arī liecību par Dieva izpiršanas plānu vēstures gaitā; tāpat iedrošinājumu un neatlaidības, prieka un cerības mācību stundas.

Bībeles pirmajā un pēdējā nodaļā mēs gūstam priekšstatu par to, kāda bija Dieva iecerētā pasaule bez grēka un kāda tā atkal kļūs, kad Jēzus atgriezīsies. Ciešanas, sāpes, skumjas un grēks nebija Dieva plānos. Tā bija cilvēku izvēle.

Ādams un Ieva ikdienā varēja uzturēties Kunga tuvumā. Nepaklausījuši Dievam, viņi izjuta kaunu un bailes (1. Mozus 3:8). Tad bija nepieciešams, lai izpaustos Dieva mīlestība un līdzjūtība. Viņš deva kritušajiem cilvēkiem apsolījumu par Glābēju (skat. 1. Mozus 3:15). Bībele atklāj, ka cilvēces glābšanas plāns pastāvēja jau „sensenos laikos, mūžības pirmlaikos” (Mihas 5:2).

Dievam bija skumji tikt šķirtam no Savas radības. „Kad Dievs redzēja, ka cilvēku ļaunums augtin auga zemes virsū un ka viņu sirdsprāta tieksmes ik dienas vērsās uz ļaunu, tad Dievam kļuva žēl, ka Viņš cilvēku zemes virsū bija radījis, un Viņš Savā sirdī ļoti noskuma.” (1. Mozus 6:5–6)

Un arī vēlāk, lai gan cilvēki zināja pasaules radīšanas un grēka izcelsmes vēsturi – zināja stāstu par Ādamu un Ievu Ēdenes dārzā, zināja, kādas ir grēka sekas, un zināja par plūdiem, kas vēl nesen bija pārņēmuši visu pasauli, – viņi joprojām paļāvās uz pašu spējam sevi izglābt. „Un tie teica: „Celsim sev pilsētu ar torni, kura virsotne sniedzas debesīs! Ar to mēs sev sagādāsim vārdu un netiksim izkaisīti pa visu zemi.”” (1. Mozus 11:4)

Bet Dievs nenogura mīlēt. Viņš aicināja uzticīgo Ābrahāmu, lai tas kļūtu par svētību visai cilvēcei. Kad Ābrahāma pēcnācēji nonāca verdzībā Ēģiptē, Dievs sadzirdēja viņu saucienus un atbrīvoja viņus. Kad viņi klīda tuksnesī, Dievs izveidoja fizisku zīmi Savai draudzībai ar cilvēku. Viņš sacīja: „Un tiem būs Man taisīt svētnīcu, ka Es varētu mājot viņu vidū.” (2. Mozus 25:8)

Taču viņi nebija apmierināti ar svētnīcu, dzīvā Dieva klātbūtnes simbolu. Ko viņi lūdza tagad? “Iecel mums tagad ķēniņu, kas lai mūs tiesā, kā tas ir visām tautām!” (1. Sam. 8:5). Dievs viņus uzklaušīja un deva, ko viņi vēlējās. 1. Samuēla 9:16 ir teikts: „Es esmu uzlūkojis Savas tautas postu, tāpēc ka viņu žēlabas ir nonākušas pie Manis.” Vai Dieva plānos bija dot Savai tautai laicīgu ķēniņu? Nē. Viņam bija labāks plāns: mūžīgais ķēniņš, Mesija! Šis Ķēniņš, Mesija, mīl un glābj

Savu tautu. Neraugoties uz to, ka tauta daudzkārt attālinājās no Kunga, Viņš neatlaidīgi turpināja to meklēt.

BĪBELE RADA PRIEKU UN CERĪBU

Kādā veidā Bībele rada prieku? Tā vēsta mums par Dievu un Viņa mīlošo raksturu, kā arī par Viņa darbību pasaules vēstures gaitā. Vairāk uzzinot par Dievu, mēs labāk izprotam Viņa mīlestību, laipnību, uzticību un citas īpašības, kas mums sagādā prieku.

Bībele sniedz gudrību un norādījumus dzīvei. Tās iedrošināti, mēs varam droši stāties pretī izaicinājumiem. Mēs smeļam mierinājumu Bībeles varoņu dzīvesstāstos un Jēzus mācībās. Mēs mācāmies neatlaidību un pat grūtībās atrodam prieku. Svētie Raksti katram izaicinājumam piešķir mērķi un misiju. Tie piedāvā dievišķu plānu cilvēces nākotnei.

Saziņa ar Dievu sniedz prieka pilnu pārlicību par Viņa klātbūtni un dziļu, tuvu saikni ar Viņu. Mēs iegūstam ne tikai teorētiskas zināšanas par Radītāju, bet arī draudzīgas attiecības ar Viņu. Cerība, kas rodas, lasot Bībeli, ir daudz vairāk nekā tikai pozitīva attieksme.

Dievam ir visa vara, lai piepildītu Savu mūžīgās dzīvības apsolījumu. Viņš saka: „Nebīsties! Es esmu Pirmais un Pēdējais un Dzīvais. Es biju miris un, redzi, Es esmu dzīvs mūžu mūžam, un Man ir nāves un elles atslēgas.” (Atkl. 1:17–18)

Bībele dod mums apsolījumu par jaunām debesīm un zemi. „Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm,” „jo, kas bija, ir pagājis” (Atkl. 21:4). Jāņa evaņģēlijā 14:1–3 ir teikts: „Jūsu sirdis lai neizbīstas! Ticiet Dievam un ticiet Man! [...] Es noeimu jums vietu sataisīt [...]. Es nākšu atkal un ņemšu jūs pie Sevis, lai tur, kur Es esmu, būtu arī jūs.”

Pētot Bībeli, mēs atklājam, ka Dievs cilvēcei ir devis glābšanas plānu. Viņš arī mūs pašus dara jaunus. „Ja kāds ir Kristū, tas ir jauns radījums.” (2. Kor. 5:17)

REZULTĀTS

Vai atceraties Kristianu un viņa solījumu? Kristians un Alsilēna sāka kopā lasīt Bībeli. Trīsdesmit dienu laikā viņi to bija izlasījuši no vāka līdz vākam. Kristians atrada visas atbildes, ko bija meklējis. Viņu ģimenes dzīve mainījās, un Kristians tika kristīts. Viņš pats sāka mācīt Bībeli, vadīt Bībeles stundas un evaņģelizācijas sanāksmes.

Trīspadsmit gadu laikā pēc Kristiana kristībām viņi abi ar Alsilēnu par saviem līdzekļiem bija uzbūvējusi sešus dievnamus un palīdzēja uzcelt vēl divdesmit divus dievnamus Amazones džungļos.

Vai Bībelei piemīt pārveidojošs spēks? Vai tā dod dzīvei mērķi un misiju? Pateicoties Dieva žēlastībai un nopietnai vēlmei pētīt Bībeli, Kristians kļuva par „jaunu radījumu”. Viņa iespaidā arī daudzi citi cilvēki ir piedzīvojuši Jēzus apbrīnojamās žēlastības pieskārienu un Dieva plāna īstenošanos savā dzīvē.

Stenlijs Arko ir Septītās dienas adventistu Dienvidamerikas divīzijas prezidents.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

Kādi ir jūsu mīļākie Bībeles panti, kas jums sniedz cerību un prieku?

Kā jūs esat pieredzējuši, ka Dievs nenogurst mīlēt?

Nav citas grāmatas, kas līdzinātos šai

BĪBELES UNIKALITĀTE

Daniels Duda

1800. gadā kāda 15 gadus veca meitene vārdā Mērija Džounsas bērniem kājām nogāja 26 jūdzes (42 kilometrus) pa Ziemeļvelsas kalnaino apvidu, lai iegādātos Bībeli velsiešu valodā. Mērijai bija tik spēcīga vēlme iegūt Bībeli savā valodā, ka viņa sešus gadus smagi strādāja un krāja katru nopelnīto centu. Tad viņai nācās mērot garu ceļu, lai to nopirktu. Viņas iedvesmojošais stāsts noveda pie Bībeles biedrību dibināšanas, lai katram cilvēkam visā pasaulē kļūtu pieejama Bībele savā dzimtajā valodā.

Šodien pasaule vairs nav tāda kā Mērijas Džounsas laikos. Taču mēs joprojām uzskatām, ka Bībele ir unikāla grāmata. Protams, visām reliģijām ir savi svētie raksti, un tās tos uzskata par īpašiem. Kāpēc Bībele ir unikāla?

BĪBELE KĀ DIEVA ATKLĀSME

Gadsimtu gaitā cilvēki ir identificējuši trīs zināšanu avotus: prātu, pieredzi un Dieva atklāsmi. Cilvēka prāts var nonākt pie pārsteidzošiem atklājumiem, kas atvieglo mūsu dzīvi un nodrošina cilvēces progresu. Bagāta personīgā pieredze paplašina cilvēka skatījumu uz dzīvi un sabiedrību un dod iespēju uzlabot savas – un visas cilvēces – dzīves kvalitāti. Tomēr, lai gan cilvēka prāts un pieredze ir noderīgi *instrumenti* apkārtējās pasaules izzināšanai, grēka ietekmes dēļ tie nav

pietiekami droši *avoti*, lai izprastu galīgo realitāti. Mēs paši sevi neesam radījuši, tāpēc bez Dieva atklāsmes nespējam saskatīt dzīves un apkārtējo lietu īsto jēgu (skat. 5. Mozus 29:29).

Kur ir mīlestība un kur ir attiecības, tur ir vārdi. Tāpēc Dievs runā. Tāpēc arī senais Israēls augstu vērtēja un mīlēja Dieva grāmatu.

Apustulis Pāvils rakstīja: „Visi šie raksti ir Dieva iedvesti un ir noderīgi mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā, lai Dieva cilvēks būtu pilnīgs, sagatavots katram labam darbam.” (2. Tim. 3:16–17) Citiem vārdiem sakot, Bībelei piemīt autoritāte, jo tā ir unikāli iedvesmota – Dieva iedvesta.

Bībele nav tikai vēstures grāmata; tā satur spēcīgas patiesības, kas ir pamatā Svētā Gara darbībai un palīdz mums sasniegt garīgu briedumu. 2. vēstules Timotejam 3. nodaļas pēdējie panti parāda, ka Svētais Gars izmanto Bībeli četros konkrētos virzienos. Pirmkārt, Svētie Raksti sniedz mums ticības pamatelementus (*mācību* jeb doktrīnu). Otrkārt, ja esam pārkāpuši vai neievērojuši Dieva principus, Bībele to norāda (ir noderīga *vainas pierādīšanai* jeb pamācībai). Tāpēc ir svarīgi, lasot Bībeli, būt gataviem uz klausīt arī tādas lietas, ko mēs ne labprāt vēlētos dzirdēt. Ir viegli lasīt Bībeli kā apstiprinājumu tam, kam vienmēr esam ticējuši. Taču, ja lasām Rakstus pareizi, Svētais Gars var lietot tos, treškārt, mūsu *labošanai*, sniedzot patiesības, kas maina mūsu domāšanu un uzvedību. Ceturtkārt, Bībele mums arī norāda, kā panākt paliekošu dzīves pārmaiņu, pastāvīgi vadoties pēc Dieva dotajiem principiem, – proti, *audzina* jeb „trenē” mūs *taisnībā*.

BĪBELE SATUR DIEVIŠĶO UN CILVĒCISKO KOMPONENTI

Kā jau minējām, Bībeles vēsts nāk no Dieva, taču to nepieciešamības brīdī ir izteikuši cilvēki, ietērpjot vārdos un domās, kas atspoguļo rakstīšanas vietu un laiku. Katrā Bībeles grāmatā skaidri jūtama tās autora personība. Abas šīs komponentes – dievišķā un cilvēciskā – ir

vienlīdz svarīgas, un starp tām jāuztur līdzsvars. Tās ir jānošķir; bet tās nav nošķiramas.

Tā kā Bībele ir Dieva Vārds, tās vēsts ir mūžīga un adresēta visai cilvēcei. Tā ir aktuāla ikvienam cilvēkam jebkurā laikmetā, vietā un kultūrā. Tāpēc mums ir nepieciešams ieklausīties tajā, ko saka Bībele, un paklausīt tam, ko tā iesaka.

Cilvēcisko aspektu tai piešķir tas, ka tā ir rakstīta noteiktā laikā un vietā, noteiktu cilvēku valodā (Vecā Derība ebreju un aramiešu valodā, Jaunā Derība grieķu valodā). Tādēļ zināmā mērā Bībele atspoguļo tās autoru – cilvēku – domāšanu. Literārais žanrs, stils un vārdu krājums dažādās Svēto Rakstu daļās ir atšķirīgs. Daži autori pat izmanto avotus, kurus paši nav rakstījuši. Katram autoram ir savs rokraksts, un katrai Bībeles grāmatai – savs specifisks stils.

Tā kā Dieva iedvesmai nav gradāciju (citādi varētu domāt, ka dažas Bībeles daļas ir iedvesmotas vairāk, citas mazāk), mēs runājam par dinamisku iedvesmu, nevis verbālu (burtisku diktātu). Mums jāsaprot, ka dievišķā un cilvēciskā komponente Bībeles tekstā nav atdalāmas, un savā pētniecībā un interpretācijā ar to jāreķinās. Bībele ir jāpēta vēsturiski un gramatiski (jo dokuments ir rakstīts noteiktā vēsturiskā laikā, un to rakstījis noteikts autors), taču mēs nevaram palikt tikai šajā līmenī, jo Bībele ir kas vairāk nekā tikai vēsture. Tā ir mūžīga Dieva atklāsme, kas uzrunā ikvienu cilvēku līdz pat laiku beigām. Tas ir Bībeles dievišķais aspekts.

„Bībelē ar tās Dieva dotajām patiesībām, kas izteiktas cilvēku valodā, dievišķais savienojas ar cilvēcisko. Šāda pati savienība pastāvēja Kristus būtībā, jo Viņš bija Dieva – un reizē Cilvēka – Dēls. Tādējādi par Bībeli – tāpat kā par Kristu – ir pareizi sacīt, ka „Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū”.¹⁶

MŪSU STĀSTS IR DAĻA NO DIEVA STĀSTA

Septiņdesmit procenti Vecās Derības un sešdesmit procenti Jaunās Derības ir sarakstīti stāstu formā. Dievs izvēlējās stāstu, jo tam ir spēks iedvesmot cilvēkus un pasniegt vēsti viegli uztveramā formā. Visus šos apmēram 40 autoru sarakstītos stāstus vieno viena galvenā problēma un viens galīgais risinājums.

„Un, iesākdams no Mozus un visiem praviešiem, Viņš tiem izskaidroja visus rakstus, kas par Viņu rakstīti.” (Lūkas ev. 24:27)

Būtisks ir vārds „visi”. Jēzus šeit nerunā tikai par dažiem mesianiskiem pravietojumiem. Jēzus saka: „Tagad jūs uzzināsi visu stāstu – no sākuma līdz beigām. Tagad jūs sapratīsiet to tik skaidri, kā vēl neviens iepriekš to nav sapratis. Tagad jūs redzēsiet, kāda patiesība ir Dieva iecere.” Tad Bībeles stāsts turpinās un sasniedz piepildījumu jaunās kristīgās draudzes tapšanā un darbībā līdz pat Kunga dienai, pasaules jaunradīšanai un grēka izskausai.

Vienīgais veids, kā izlabot neveiksmīgu stāstu, ir iestrādāt to lielākā stāstā – paskatīties uz notiekošo plašākā panorāmā. Lasot Bībeli, jūs redzat savus kārdinājumus, savu krišanu, savu iziešanu no Ēģiptes, savu Jordānas šķērsošanu, savus klejojumus tuksnesī, savu trimdu. Jēzus atver jums acis, attīra jūs – un jūs ieraugāt vairāk. Bībele kļūst par dzīvu Vārdu, un jūs to varat pieredzēt (skat. Ebr. 4:12).

Dieva Vārds rada dzīvību, notiesā grēku, piepilda cerības, dod jums spēku vājumā, vadību tumsā. Tas rāda jums gaismu ceļā (skat. Ps. 119:105). Tas ir stāsts, kas piešķir jūsu personīgajam stāstam jaunu nozīmi. Tāpēc jūs varat lepoties, ka sekojat Bībelei!

Daniels Duda ir Septītās dienas adventistu Transeiropas divīzijas prezidents.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

Ar ko Bībele atšķiras no citām svētajām grāmatām?

Vai savā garīgajā pieredzē jums ir izdevies identificēties ar kādu konkrētu Bībeles varoni?

Dievs, kurš nemitīgi meklē

Aleksandrs Braients

Evaņģēlijs, vienkārši sakot, ir Dieva spēks, kas pārveido dzīvi. Evaņģēlijs, labā vēsts – tā ir Dieva Vārda būtība. Apustulis Pāvils Vēstulē romiešiem 1:16 saka: „Es nekaunos Kristus evaņģēlija dēļ: tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic, jūdām visupirms un arī grieķim.” Dieva Vārds vēsta par Viņa bezgalīgo mīlestību, atklāj Viņa žēlsirdību un rāda, ka Viņš nemitīgi tiecas pēc visiem Saviem bērniem.

Ievērojiet, ka Pāvils uzskaita divas cilvēku grupas, uz kurām šis pestīšanas spēks ir vērstš: evaņģēlijs ir domāts jūdiem un grieķiem. Jūdi pārstāv tos, kas uzauguši draudzē. Savukārt grieķi pārstāv tos, kas nekad nav bijuši draudzes locekļi. Tomēr evaņģēlijs ir vajadzīgs abām grupām. Tās abas ir vienlīdz vērtīgas Dievam, abas Dievs meklē, un abas grupas būtu pazudušas, ja Dievs viņus nemeklētu.

Visievērojamākā Bībeles tēma ir par Dieva spēku glābt cilvēkus. No 1. Mozus grāmatas līdz pat Atklāsmes grāmatai Dievs nepārstāj meklēt pazudušos. Viņa apņēmība glābt cilvēci ir neizsīkstoša. Bībele kā kaleidoskopā rāda neskaitāmus ticības varoņus. Evaņģēlijs glābj un pārveido visus – pat vistālāk noklīdušos un visdziļāk kritušos. Vienmēr tieši Dievs ir tas, kurš ierosina šo glābšanas procesu.

DIEVS, KURŠ NEMITĪGI MEKLĒ

Dažreiz, runājot par savu glābšanu, cilvēki saka: „Kad es atradu Kungu...” Lai gan es saprotu viņu nodomu un vēstījumu, tas tomēr neprecīzi atspoguļo glābšanas stāstu. Ne cilvēki meklē Dievu, bet gan Dievs nemitas meklēt viņus. Kungs nebija pazudis; nebija vajadzības Viņu meklēt. Mēs neatradām Dievu; Viņš atrada mūs.

Ēdenes dārzā Dievs sauca: „Ādam, kur tu esi?” Svētajos Rakstos ir neskaitāmi piemēri, kā Dievs meklēja pazudušos. Viņš atrada Ābrahāmu Morijas kalnā, Jāzepu bedrē, Mozu pie degošā krūma, Eliju alā, Dāvidu ganām sava tēva avis un Pāvilu jājam uz ēzeļa. Dieva Vārda vadošā tēma ir – Dievs meklē. Dieva Vārds ir vēstījums par to, kā Dievs meklē un glābj cilvēkus.

Stāsti, ko Dievs ir atklājis caur Savu Vārdu, sniedz iedrošinājumu un ieskatu tajā, kā Dievs turpina darboties mūsu dzīvē. Dievs nevis pasīvi gaida, kad mēs nāksim pie Viņa, bet gan aktīvi un dedzīgi mūs meklē. Lūkas evaņģēlija 15. nodaļā ir sniegts īss, bet izsmelošs stāsts par to, kā Dievs cenšas glābt paša radītās būtnes. Elena Vaita mums atgādina: „Dievs neuzlūko cilvēka vaigu, un Viņam vienādi rūp katra dvēsele, ko Viņš ir radījis.”¹⁷

Mēs bieži neredzam, kā Dievs mūs meklē, taču varam būt droši: Viņš to dara nenogurstoši. Tieši tādēļ Dievs izstrādāja pestīšanas plānu – lai atrastu un glābtu mani. Viņš noorganizēja apstākļu kopumu, kas mani virzīja pa noteiktu ceļu, lai dotu man iespēju izvēlēties Viņu un evaņģēlija spēkā tikt pārveidotam.

KĀ DIEVS ORGANIZĒ APSTĀKĻUS

Viss sākās ar to, ka manā apkaimē ieradās adventistu draudzes locekļi un veica aptauju, lai apzinātu tos, kuri vēlas piedalīties Bībeles izpētes nodarbībās. Mēs todien nebijām mājās, bet nodarbībām pie-teicās mūsu kaimiņiene Džounsa kundze. Taču, kad viņa uzzināja, ka šie ļaudis ir adventisti, viņa savas domas mainīja, bet ieteica apmeklēt mūsu ģimeni. Viņi tā arī darīja – ieradās pie mums mājās, un mēs piekritām Bībeles stundām. Viņi iepazīstināja mūs ar sabata vēsti, un pierādījumi, ka ir sabats, man šķita pārlicinoši un neapgāzami.

Tolaik man bija 14 gadi un es nopietni nodarbojos ar sportu, spēlējot basketbolu, futbolu un beisbolu vietējā klubā. Tā kā visas spēles bija paredzētas sestdienās, es nebiju gatavs no tā atteikties, lai pievienotos

draudzei. Tad notika kaut kas dīvains. Mani vecāki pēkšņi nolēma pārceļties no dzīvokļa uz savrupmāju citā apkaimē, aizvedot mani projām no sporta kluba un spēlēm sestdienās.

Apmēram gadu pēc pārceļšanās mūs uzmeklēja diakoni, kas bija pasnieguši mums Bībeles stundas, un atkārtoti aicināja apmeklēt draudzi, bet es joprojām izturējos atturīgi. Pēc dažām nedēļām viens no viņiem saslīma, un mēs ar tēti apmeklējām viņu slimnīcā. Viņš bija ļoti slims, un, kad viņš jautāja, vai es varētu viņam izdarīt kādu pakalpojumu, es piekritu, domādams, ka viņš vēlas ūdeni vai lai paaicinu medmāsu. Tā vietā viņš jautāja, vai es tajā sabatā aiziešu uz baznīcu. Biju jau piekritis (ko viņš man atgādināja), tāpēc turēju savu vārdu. Dievs mani atrada, un vēlāk es tiku kristīts.

Atskatoties uz notikušo, es saprotu, ka Dievs mani meklēja. Ne es Viņu – Viņš mani. Kas pamudināja adventistus apstaigāt apkaimi? Kas Džounsa kundzei lika nosūtīt viņus pie mums? Kas ietekmēja manu vecāku lēmumu pārceļties uz citu vietu? Kas pamudināja diakonus mūs atkārtoti apciemot? Kāpēc tēvs vēlējās apmeklēt diakonu slimnīcā? Kas lika diakonomam lūgt, lai izdaru viņam pakalpojumu? Kas man deva gribu teikt „jā”? Tas bija Dievs, kurš organizēja manas dzīves notikumus, lai sagatavotu mani iespējai saņemt evaņģēliju!

Tāpat Dievs meklē katru cilvēku. Dievs organizē mūsu dzīves notikumus, lai nestu mums pestīšanu. Nav svarīgi, vai esat uzauguši draudzē vai ārpus tās: Dievs jūs meklē un nebeidz meklēt, ar vienu mērķi – lai jūs glābtu. Nav neviena tik ļauna vai samaitāta cilvēka, kuru Dievs nemeklētu. Nav tik sabojātas dzīves, ka evaņģēlija spēks to nevarētu glābt! Nav neviena cilvēka, kas būtu tik zemu grimis, lai Dieva labā vēsts nevarētu viņu pacelt. Nevienš grēks nevar tā aptraipīt dzīvi, lai evaņģēlija spēks to nevarētu attīrīt. Kur vairojies grēks, žēlastības mērs ir vēl pilnāks.¹⁸

Bībelē netrūkst stāstu par to, kā Dievs meklē cilvēkus. Tas dod mums cerību uz evaņģēlija spēku. Dievs neuzlūko cilvēka vaigu. Viņš

nešķiro. Viņš meklē katru. Evaņģēlija labā vēsts ir – Viņš meklē jūs!
Un, ja vēl nav atradis, tad turpina meklēt!

Aleksandrs Braients ir Septītās dienas adventistu Ziemeļamerikas divīzijas prezidents.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

Kuri Bībeles panti jums atgādina, ka Dievs nemitas jūs meklēt?
Kā savā dzīvē esat pieredzējuši Dieva žēlastības izliešanos?

Vārds kā atklāsme

JĀŅA EVANĢĒLIJA 5:39 IZPĒTE

Roberts Osei-Bonsu

Dieva atklāsme ir kristīgās ticības pamats. Kādos veidos Dievs ir atklājies cilvēkiem? Dievs Sevi ir atklājis vārdos un darbos, izmantojot daudzus un dažādus kanālus, bet vispilnīgāk – Jēzus Kristus personā.

Dieva nodoms nepārprotami ir, lai caur šo atklāsmi cilvēki Viņu iepazītu, pieņemtu Viņa dāvāto glābšanu un paliktu mūžīgā sadraudzībā ar Viņu (Jāņa ev. 17:3). Vecajā un Jaunajā Derībā ir aprakstīta Dieva darbība cilvēces vēsturē, īpaši Israēla vēsturē, un pāri visam – Jēzus Kristus personā. Bez atklāsmes par to, kāds ir Dievs, cilvēce būtu pazudusi, jo, nezinot Dieva patieso raksturu, grēka un vainas dēļ arvien vairāk atsvešinātos no Viņa.

Bībele pamatoti tiek dēvēta par Dieva Vārdu, jo satur Dieva iedvesmotus vārdus. Dieva Vārda mērķis ir sniegt mums informāciju un atklāt Jēzu. Jāņa evaņģēlijā 5:39 Jēzus sacīja: „Jūs pētījat rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, un tie ir, kas dod liecību par Mani!” Šis pants uzsver: centrālā loma Jēzus atklāsmē ir Dieva Vārdam.

VĒSTURISKAIS UN TEOLOĢISKAIS FONS

Jāņa evaņģēlijs ir datēts ar mūsu ēras pirmā gadsimta beigām (70.–90. gadi pēc Kristus dzimšanas). Šo laika posmu raksturo dažādu (romiešu, grieķu un jūdu) kultūras ietekmju sajaukums. Pastāvēja spriedze starp jūdu reliģiskajiem vadītājiem un Jēzus sekotājiem. Jēzus izteikums Jāņa evaņģēlijā 5:39 mudināja jūdu reliģiskos vadītājus

izvērtēt savu attieksmi pret Toru, praviešiem un reliģisko praksi kā augstāko autoritāti, tā vietā pārorientējot uzmanību uz Jēzu kā augstāko Dieva atklāsni.

Jāņa evaņģēlijā norisinās dialogs starp Jēzu un reliģiskajām autoritātēm, kas apšaubā Viņa autoritāti un identitāti. Jēzus apstrīd viņu izpratni par Svētajiem Rakstiem, uzsverot, ka Svētie Raksti runā par Viņu, tāpēc tie ir jāpēta, un tā viņi iegūtu mūžīgo dzīvību. Lūkas evaņģēlija 24. nodaļas 27., 44. un 45. pantā Jēzus sarunā ar mācekļiem vēl pastiprina domu, ka Viņš ir Svēto Rakstu centrs, un uzsver Savu lomu Dieva pestīšanas plānā. Jaunā Derība apliecina, ka Jēzus ir Dieva Vārds, kas pilnībā atklāj Dievu un piepilda Vecās Derības pravietojumus par Mesiju.

Lai saprastu Bībeli kā Jēzus atklāsni, tā jāaplūko kopumā, neatmetot ne Veco, ne Jauno Derību. Vecā Derība sagatavo lasītāju Jēzus Kristus atklāsmi Jaunajā Derībā. Dieva pestīšanas plāns ir atklāts visos Svētajos Rakstos no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai. Dieva Vārds nav morāles priekšrakstu vai pamācošu stāstu krājums, bet gan saskaņots vēstījums par Jēzu Kristu kā pasaules Glābēju.

Jāņa evaņģēlijā 1:1–14 Jēzus ir aprakstīts kā mūžīgais Dieva Vārds, kurš pastāvēja kopš pasaules sākuma un nāca miesā, lai dzīvotu mūsu vidū. Apustulis Jānis uzsver, ka Jēzus ir Dievs – mūsu Radītājs un Pestītājs. Arī Vēstulē ebrejiem 4:12 Vārds ir aprakstīts kā spēcīgs, dzīvs spēks, kas atpazīst cilvēka domas un motīvus. Vārds var iedvesmot pārvērtībām un pārmaiņām. Jāņa ev. 5:39 un citos Bībeles pantos Vārds ir attēlots kā dinamisks, no Dieva nācis spēks, kas atklāj Viņa mērķi un raksturu.

JĀŅA EVAŅĢĒLIJA 5. NODAĻAS 39. PANTA TEOLOĢISKĀ NOZĪME

Jāņa ev. 5:39 ir teikts, ka Dieva Vārds ir kas vairāk nekā tikai grāmatā rakstīti vārdi. Tas norāda uz Jēzus lomu cilvēces izpiršanas

plānā. Jēzus ir kas vairāk nekā skolotājs vai pravietis; Viņš iemieso Dieva vēsti cilvēcei. Šāda izpratne palīdz apzināties, ka, lai pilnīgāk izprastu Jēzu un Viņa mācību, ir jāpēta Vecā Derība. Svētie Raksti, pareizi saprasti, mudina reliģiskos vadītājus pašauties uz Jēzu, kurš ir to vēsts galīgais piepildījums. Dieva Vārds var mūs pārveidot, mudinot pieaugt paklausībā un līdzināties Jēzum.¹⁹

Jāņa ev. 5:39 ir Jēzus atbilde jūdu vadītājiem, kuri apstrīdēja Viņa autoritāti. Šajā pantā ir uzsvērts Svēto Rakstu mērķis, ko Jēzus viņiem izskaidroja šādi: „Jūs pētāt Rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, un tie ir, kas dod liecību par Mani!” Viņi ticēja, ka, pētot Rakstus, var atklāt ceļu uz mūžīgo dzīvību. Tomēr Jēzus paskaidro, ka Raksti ir domāti, lai liecinātu par Viņu, un tikai Viņš ir ceļš uz mūžīgo dzīvību.

Lai izprastu šī panta nozīmi, ir nepieciešams iedziļināties tā kontekstā. Iepriekš ir stāstīts, kā Jēzus dziedina kādu cilvēku, kurš jau 38 gadus nespēja staigāt. Dziedināšana notika sabata dienā, un jūdu vadītāji apšaubīja Jēzus autoritāti. Jēzus viņiem atbildēja, ka Viņam kā Dieva Dēlam ir vara. 39. pantā Viņš paskaidroja, ka Svētie Raksti pastāv ne tikai tādēļ, lai tos lasītu, bet lai, lasot tos, ļaudis nāktu pie Viņa. Raksti vērš uzmanību uz Viņu un liecina par Viņa esamību. Tie ir pierādījums Viņa identitātei un tam, ko Viņš nāca darīt.

Šim pantam ir būtiska nozīme Bībeles izpratnē. Bībele ir kas vairāk nekā vēsturisku stāstu vai dzejas krājums. Bībele ir Dieva atklāsme par Viņa pestīšanas plānu caur Jēzu Kristu. Svētajos Rakstos mums jāmeklē liecība par Jēzu un Viņa veikto izpiršanas darbu pie krusta. Tikai caur Viņu mēs varam iegūt mūžīgo dzīvību.

Dieva Vārds ir jāpēta, uzmanības centrā paturot Kristu. Katrs fragments, stāsts vai mācība ir jālasa tā, lai saprastu, kā šis teksts attiecas uz Jēzu. Lasot par Ābrahāma gatavību upurēt Īzāku, mēs varam saskatīt Dieva gatavību upurēt mūsu labā Savu Dēlu. Lasot psalmus, mēs varam redzēt Jēzus emocijas un cīņas, kad Viņš stājās krusta priekšā.

Mums ir jāpēta Dieva Vārds un jāīsteno tas praksē. Dieva Vārds nav tikai informācijas avots; tā nolūks ir mūs pārveidot. Kad Dieva Vārdā sastopam Jēzu, Viņš mūs Savā žēlastībā, mīlestībā un patiesībā dara par „jauniem radījumiem”. Mums jācenšas dzīvot tā, lai mūsu dzīve atspoguļotu Viņa raksturu un misiju.

Elena Vaita apstiprina, ka Bībele liecina par Jēzu Kristu: „Vecās Derības Raksti atklāj Kristu un ved mūs pie atziņas par Viņa pārākumu.”²⁰ Viņa uzsver: lai iegūtu Kristus atziņu, ir būtiski pētīt Svētos Rakstus. Grāmatā „Lielā cīņa” Elena Vaita apgalvo, ka Bībele ir rakstīta ne tikai teologiem, bet arī vienkāršiem cilvēkiem. Pestīšanas patiesības nopietnam Bībeles pētniekam atklājas arvien skaidrāk – kā austošā diena. Neviens, kurš tā vietā, lai sekotu paša spriedumiem, paļausies uz Dieva atklāto gribu, neklūdīsies savā izvēlē un nenomaldīsies no ceļa.²¹ Sludiniet Dieva Vārdā iegūtās Jēzus mācības! Bībele spēj mainīt ļaužu dzīvi un dot cerību visai pasaulei.

JĀŅA EVANĢĒLIJA 5. NODAĻAS 39. PANTA NOZĪME MISIJĀ

Jāņa ev. 5:39 norāda, ka arī evaņģelizācijas darbā, izplatot Dieva Vārdu, vēsts centrā jābūt Jēzum. Šis pants met izaicinājumu tādai reliģiskai praksei, kas citas autoritātes nostāda augstāk par Jēzu. Tas aicina mainīt fokusu, mudinot mūs vairāk pievērsties Rakstiem un saskatīt Jēzū augstāko Dieva atklāsmi. Šādu misijas koncepciju uzsver arī citi Bībeles panti, piemēram, Apustuļu darbi 4:12 un Vēstule romiešiem 10:14–15 ir citi Bībeles panti, kas uzsver šīs koncepcijas ietekmi uz misionāru darbu. Tur norādīts, cik svarīgi ir pasludināt Jēzu kā vienīgo glābšanas ceļu. Savukārt teksts Jāņa evaņģelijā 5:39 aicina visus kristiešus sludināt Jēzu kā Dieva Vārdu, kurā atklājas Dieva žēlastība, patiesība un pestīšana, bet pārējās vēstis pakārtot šai.

Šis pants mudina ticīgos lasīt Bībeli un atpazīt, kā tā norāda uz Jēzu. Ir svarīgi apmācīt ticīgos, kā lasīt Bībeli, lai to saprastu, atpazītu vēsti par Jēzu kā tās centrālo vēsti un dalītos šajā atklāsmē ar citiem.

Misijas darba kontekstā vērtējot, teksts Jāņa evaņģēlijā 5:39 uzsver, ka evaņģelizācijā galvenais ir izcelt Jēzus lomu cilvēku glābšanā. Tas rada diskomfortu tādām reliģiskām sistēmām un tradīcijām, kur ierasts nostādīt citas autoritātes augstāk par Jēzu. Tas aicina pētīt Svētos Rakstus, lai sastaptos ar Jēzu, Dieva augstāko atklāsmi. Apguvuši šādas zināšanas, ticīgie ir gatavi līdzdalīt evaņģēlija vēsti un vadīt citus pie skaidrākas Svēto Rakstu izpratnes.

KOPSAVILKUMS

Svētie Raksti rada diskomfortu tradicionālo ticības sistēmu piekritējiem un pāri visam izceļ Jēzu. Izprast Viņa mācības ir vieglāk, ja saprotam vēsturisko kontekstu. Pētot Biblii, mēs iegūstam skaidrāku atziņu par Dievu un Jēzus dievišķo dabu.

Dieva Vārds atklāj Jēzu Kristu. Tas ir kas vairāk nekā senu tekstu krājums. Dieva Vārds ir jāuzlūko, fokusējoties uz Kristu un mēģinot caur Vārdu satikt Viņu. Ir ļoti svarīgi lietot Kristus mācības mūsu ikdienas dzīvē un ļaut, lai tās mūs maina. Arī evaņģēlija izplatīšanā Bībele ir galvenais līdzeklis. Atcerieties, ka Jēzu mēs varam saprast un piedzīvot caur Dieva Vārdu! Noteikti līdzdalīsim šo atziņu citiem! Jāņa ev. 5:39 ir teikts, ka Raksti mūs ved pie Jēzus. Lasot un pētot Bībeli, mums tas vienmēr jāpatur prātā un jāmēģina katrā Svēto Rakstu tekstā saskatīt norādi uz Viņu.

Roberts Osei-Bonsu ir Septītās dienas adventistu Rietumāfrikas un Centrālāfrikas divīzijas prezidents.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

Vai Jāņa evaņģēlija 5. nodaļas 39. pantā iepriekš esat saskatījuši norādi uz mūsu misijas metodēm?

Kā jūs šodien ar Dieva Vārdu varētu iedrošināt kādu savu līdzcilvēku?

Dieva Vārda pabaroti

Rodžers Kaderma

Pasaulē, kur dzīves troksnis parasti apslāpē Dieva balsi, Kunga Vārds sniedz patiesu atbalstu un barību. Psalmā 19:8–15 brīnišķīgi attēlots, kā Dieva Vārds sniedz mums garīgu uzturu, gudrību, prieku un vadību. Šajā lūgšanu nedēļā mēs padziļināti aplūkosim tēmu „Iesim līdzdalīt Dieva Vārdu!” un runāsim parpar Dieva Vārdu. Mēs atklāsim pārveidojošo spēku, ko sniedz Viņa patiesības vēsts, un to, kā šī vēsts var nodrošināt piepildītu dzīvi gan devējam, gan klausītājam.

LABĀKAIS ENERĢIJAS AVOTS

Tāpat kā mūsu fiziskā ķermeņa izdzīvošana ir atkarīga no ēdiena un dzēriena, mums nepieciešama arī garīga barība. Bībele sniedz brīnišķīgu patvērumu nestabilajā un neparedzamajā pasaulē. Kad pētām Dieva Vārdu, mūs ieskauj Dieva mīlestība, atziņa un žēlastība. Tas pabaros mūsu dvēseli, atgādinot, ka Dieva raksturs ir nemainīgs un Viņa apsolījumi – nesalaužami. Kā aka tuksnesī tas remdē mūsu slāpes ar vēsu, patīkamu ūdeni.

No otras puses, ar šo garīgo barību mums pienākas dalīties, nepaturot to tikai sev. Kad sastopamies ar garīgi izslāpušiem cilvēkiem, mēs varam viņiem piedāvāt to pašu dzīvo ūdeni, ko esam atklājuši Dieva Vārdā. Šādā veidā mēs kļūstam par Dieva žēlastības kanāliem, atspirdzinot un atdzīvinot cilvēkus ap mums.

IKDIENAS GUDRĪBA

Bībele ir zināšanu avots. Tie, kas tajā meklē, attīsta izpratni un gudrību. Lai arī esam vienkārši un nemācīti („vientiesīgi”, kā rakstīts

Ps. 19:8), Dieva Vārds spēj darīt mūs dzīvesgudrus. Tas sniedz noderīgus padomus, kā pārvarēt izaicinājumus.

Bībelē ir papildnam stāstu par parastiem cilvēkiem, kuri, pateicoties ticībai un paklausībai Dieva Vārdam, ir paveikuši ievērojamus varoņdarbus. Ticība Dievam un pašārvība uz Viņa Vārdu veda šos ļaudis pie izpratnes un panākumiem.

Dievs caur mums šo gudrību var sniegt tālāk. Tie, kas cīnās, lai pārvarētu dzīves izaicinājumus, var saņemt palīdzību no mums un rast skaidrību Dieva Vārdā. Tā viņi spēs pieņemt gudrus lēmumus, kas pagodina Dievu un ved uz piepildītu dzīvi.

PATIESA LAIME

Prieks mūsu pasaulē ir dārga un nenotverama dāvana. Daudzi cilvēki to meklē pārejošās baudās un izklaidēs, līdz galu galā saprot, ka patiesu un ilgstošu prieku var atrast tikai Dieva klātbūtnē. Viņa Vārds atklāj ceļu uz patiesu prieku.

Kunga likumi ir taisni, jo tie atspoguļo Viņa nevainojamo un godīgo raksturu. Tie novirza mūs no postošajiem grēka un egoisma ceļiem uz mīlestības, žēlastības un prieka vadītu dzīvi. Paklausot Dieva baušļiem, mēs pieredzam dziļu un paliekošu prieku, kas pārspēj apstākļus.

Līdzdalot Dieva Vārda labo vēsti citiem, mēs kļūstam par prieka nesējiem pasaulē. Mēs nevaram paturēt sevī brīnišķo prieku, ko sniedz Kristus pazīšana, kā arī labās ziņas par izpiršanu un pārveidošanu, ko Viņš sniedz. Mūsu liecība nes prieku un cerību cilvēkiem, kuri saskaras ar dzīves grūtībām.

GAISMA TUMSĀ

Dieva Vārds darbojas kā vaduguns tumšajā pasaulē, izgaismojot ceļu, kas mums priekšā. „Tā Kunga bauslis ir skaidrs, tas apskaidro acis.” (Ps. 19:9) Tas dod virzienu neskaidros laikos, cerību izmisumā

un skaidrību apjukumā. Kunga likumi dod mums spēku staigāt Viņa patiesībā, tie drīzāk atbrīvo, nevis ierobežo.

Izplatot Dieva Vārda vēsti citiem, mēs paši kļūstam par gaismiņām tumšajā pasaulē. Mēs palīdzam cilvēkiem atklāt ceļu uz glābšanu un tīru, skaidru dzīvi. Mēs norādām pareizo ceļu tiem, kas ir apmaldījušies un meklē dzīves jēgu. Arī mūsu dzīve kļūst par vaduguni, spoži spīdot ikviena priekšā kā pierādījums Dieva Vārda pārveidojošajam spēkam.

DZIĻI GARĪGI ATKLĀJUMI

Garīgās izaugsmes ceļu ejot, mēs Dieva Vārdā atrodam ne vien mums pašiem vajadzīgo uzturu, bet arī aicinājumu iesaistīties misijā.

Mēs apzināmies izšķirošu nepieciešamību kopt savu prātu, ikdienā pētot Viņa Vārdu, lai sagatavotos šai atbildībai. Tā mēs iegūstam daudz vairāk nekā tikai informāciju; mēs piedalāmies garīgā mielastā, uzņemam sevī spēku, kas iesilda sirdi. Darot Dieva Vārdu par visaptverošu, uzticamu dzīves ceļvedi, mēs gūstam dubultu svētību: ne vien saņemam personīgu apgaismību, bet arī sagatavojamies misijai, kurai esam aicināti. Šajā pārvērtību procesā Dieva Vārds ir mūsu spēka un prieka avots.

Ar šīm mūžīgajām patiesībām saskan Dieva iedvesmotie Elenas Vaitas vārdi: „Es iesaku tev, dārgo lasītāj, Dieva Vārdu kā tavas ticības un ikdienas dzīves likumu!”²² Pieņemsim to par mūsu ticības dzīves pamatprincipu, lai būtu gatavi pildīt mums uzticēto lomu! Elenas Vaitas pamācība uzsver mūžīgo faktu, ka Bībele ir kas vairāk nekā grāmata: tā ir autoritatīvs ceļvedis mūsu ticības ceļā un misijas uzdevumā.

Mūsu Bībeles lasījums noslēdzas 15. pantā ar personisku apņemšanos: „Lai Tev patīk manas mutes valoda un manas sirds domas Tavā priekšā, ak, Kungs, mans patvērums un mans pestītājs!” (Ps. 19:15) Tā nav tikai vēlme pēc personīgas šķīstības; tā ir gatavība aktīvi iesaistīties Dieva plānā.

Ja mūsu dzīve liecina par Dieva Vārda pārveidojošo spēku, tad arī mūsu sludināšana būs iedarbīga. Mēs esam izredzēti misijai, un šī izredzētība nav tikai skaisti vārdi: uzņemot barību no Viņa Vārda, mēs spējam piepildīt mērķi, kas ir lielāks par mums pašiem.

Rodžers Kaderma ir Septītās dienas adventistu Dienvidāzijas un Klusā okeāna divīzijas prezidents.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

Kā Dieva Vārds pabaro jūsu dvēseli?

Vai Svēto Rakstu lasīšana jums nav kļuvusi par pasīvu darbību? Ko jūs varētu mainīt, lai aktīvāk iesaistītos Dieva plānā?

Piektdiena

Vārda pasludināšana globālu satricinājumu laikā

PAMĀCĪBA NO APUSTUĻU DARBIEM 4:4

Jo Hans Kims

Pasaule cieš. Nevieni nenoliegs, ka pasauli, kurā mēs dzīvojam, posta globāli satricinājumi. Protams, šādās sarežģītās situācijās parādās lieliska iespēja izmisumā un nedrošībā nonākušos iepazīstināt ar Dieva pēdējo dienu vēsti. Ļaudis ir kļuvuši atvērtāki garīgām sarunām, taču tas nenozīmē, ka pasludināt Vārdu ir vieglāk.

KONTEKSTS

Apustuļu darbu 4. nodaļā aprakstītie notikumi risinās laikā, kas pārsteidzoši līdzinās mūsdienām. Daudzi cilvēki bija nonākuši izmisumā, piedzīvoja vilšanos un nedrošību, bija apjukuši un izbijušies. Lai gan ticīgie bija pieredzējuši Jēzus Kristus pacelšanos Debesīs (Apustuļu darbu 1. nodaļa), Svētā Gara spēku Vasarsvētku laikā (2. nodaļa) un kroplā vīra dziedināšanu templī (3. nodaļa), viņus joprojām nomāca bažas, jo viņi saskārās ar spēcīgu pretestību un vajāšanām no reliģisko vadītāju puses. Tieši šādos apstākļos norisinās Apustuļu darbos 4:4 aprakstītie notikumi: „Bet daudz ļaužu, kas šos vārdus bija dzirdējuši, ticēja, un viņu skaits bija ap pieci tūkstoši vīru.” Šis pants ir patiesi nozīmīgs arī šodien, jo ne vien apliecina Vārda spēku nemierīgos laikos, bet arī aicina mūs kā septītās dienas adventistus būt vienotiem misijā.

VĀRDA SPĒKS

Lai gan Pēteris un Jānis tika ieslodzīti cietumā (3. pants) par to, ka, „uz ļaudīm runājot, [...] mācīja un sludināja Jēzū augšāmcelšanos no mirušiem” (1., 2. pants), tie, kas dzirdēja šo vēsti, ticēja, un viņu skaits pieauga (4. pants). Apustuļu darbu 4. nodaļa mums atgādina, ka Dieva Vārds ir nemainīgs patiesības un gaismas avots. Tā ir paša Dieva atklāsme haosa un neskaidrību laikos. Caur Vārdu Dievs sazinās ar mums, iedvesmojot, dodot spēku un pārveidojot mūsu dzīvi. Vēstulē ebrejiem 4:12 par Svētajiem Rakstiem ir sacīts: „Jo Dieva vārds ir dzīvs un spēcīgs un asāks par katru abās pusēs griezīgu zobenu un spiežas dziļi iekšā, līdz kamēr pāršķir dvēseli un garu, locekļus un smadzenes, un ir domu un sirds prāta tiesnesis.”

Elena Vaita mums atgādina, ka Bībelei piemīt bezgalīgs spēks: „Tās spēkā daudzi ir salauzuši grēcīgo ieradumu važas un atteikušies no egoisma. Zaimotāji ir kļuvuši godbijīgi, dzērāji – atturīgi, izšķērdīgie – šķīsti. Dvēseles no sātana līdzības ir pārtapušas Dieva tēlā. Šāda pārvērtība ir brīnumu brīnums. To panāk Dieva Vārds. Kā tas notiek, paliek dziļā noslēpumā tīts. Mēs to nevaram saprast, mēs varam tikai ticēt.”²³

Ir skumji apzināties, ka mēs dzīvojam globālu satricinājumu laikā. Pasaule grimst arvien dziļāk grēkā un cieš no tā sekām. Tomēr ir cerība! Dieva Vārds Kristū sniedz vislielāko cerību. Tas pārvar visus šķēršļus. Tas mūs mierina un atgādina par Dieva mīlestību un uzticību. Visbeidzot, Dieva Vārds apliecina, ka mēs esam izredzēti Dieva misijai.

IZREDZĒTI MISIJAI

Kad Pēteris un Jānis tika brīdināti vairs nerunāt un nemācīt Jēzus vārdā (Ap. d. 4:18), viņi atbildēja: „Spriediet paši, vai ir taisnīgi Dieva priekšā jums vairāk klausīt nekā Dievam?” (19. pants). Tad seko

apustuļu slavenā liecība 20. pantā: „Mēs nevaram nerunāt par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši.” Paklausīt Dieva Vārdam un piedalīties Dieva misijā bija viņu dzīves aicinājums un mērķis.

Divus tūkstošus gadu pēc Apustuļu darbu 4. nodaļas mēs dzīvojam laikā, kad pasaulei vairāk nekā jebkad agrāk ir vajadzīga cerības vēsts. Pieaugošā nenoteiktība un nemiers liek cilvēkiem meklēt atbildes uz būtiskiem jautājumiem par dzīves jēgu. Cerība un patiesība Kristū – un vienīgi Kristū – var sniegt patiesu laimi un mierinājumu. Dievs mums pēdējās dienās ir uzticējis lielu misiju. Dievs mūs ir izredzējis, lai mēs līdzdalītu to, ko esam redzējuši un dzirdējuši.

Atcerēsimies, ko rakstīja Elena Vaits: „Jēzus Kristus vārdi: „Kad tas sāks piepildīties, tad stiprinieties un celiet uz augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas!” ir adresēti mums, kas dzīvojam pasaules vēstures noslēgumā. Tautas pārņem nemiers. Ir pienākuši grūti laiki. Jūras viļņi kauc un ceļas, un cilvēku sirdis ir izbijušās, domājot par to, kas vēl nāks, bet, kas uzticas Dieva Dēlam, tie cauri vētraī saklausīs Viņu sakām: „Tas esmu Es, nebīstieties!” [...] Mēs redzam, kā pasaule grimst samaitātībā un atkrišanās. Sacelšanās pret Dieva likumiem, šķiet, ir kļuvusi par ierastu lietu. Tomēr visaptverošā nemiera un sajukuma vidū mums vēl ir darāms kāds darbs.”²⁴

Kad Pēteris un Jānis tika atbrīvoti no cietuma, ticīgie, dzirdot viņu liecību, „vienprātīgi lūdza Dievu” (Ap. d. 4:24). Šī apbrīnojamā lūgšana ir pierakstīta 29. un 30. pantā: „Tad nu, Kungs, skaties uz viņu draudiem un dod Saviem kalpiem drosmi runāt Tavu vārdu, Savu roku izstiepdams, ka notiek dziedināšanas un zīmes, un brīnumi Tava svētā kalpa Jēzus Vārdā!” Un, lūk, kādi bija viņu lūgšanas rezultāti: „Kad viņi beidza Dievu lūgt, vieta, kur tie bija sapulcējušies, nodrebēja, un tie visi kļuva Svētā Gara pilni un drošu sirdi runāja Dieva vārdus.” (31. pants.)

KOPSAVILKUMS

Paļaujoties uz Dieva apsolījumiem, pildīt misijas uzdevumu – tāds nemainīgi ir kristiešu pienākums – kā pirms 2000 gadiem, tā vēl jo vairāk šodien. Tā nav izvēles iespēja, bet gan daļa no mūsu, septītās dienas adventistu, identitātes. Pārdomājot Apustuļu darbu 4. nodaļā lasītos vārdus, atcerēsimies savu misiju! Mēs esam izredzēti būt drosmīgi un nelokāmi, lai neskaidrības un haosa laikos aizsniegtu pazudušos. Ticēsim Dievam un praktizēsim un sludināsim Viņa Vārdu nemiera laikos! Lai Pētera un Jāņa liecība ir arī mūsu liecība šodien: „Mēs nevaram nerunāt par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši.”

Jo Hans Kims ir Septītās dienas adventistu Ziemeļāzijas un Klusā okeāna divīzijas prezidents.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

Kā mums saglabāt drosmi un nelokāmu garu nemiera laikos?

Vai Dieva Vārda pētījumos pēdējā laikā esat ieguvuši ko tādu, ko līdzdalīt citiem?

Dieva Vārds un pēdējais evaņģēlija pasludinājums

Elena Vaita

Katrai paaudzei Dievs ir sūtījis Savus kalpus uzrādīt grēku kā pasaulē, tā draudzē. Bet ļaudis vēlas, lai ar tiem runā mīlīgi, un skaidrā, neizskaistinātā patiesība viņiem šķiet nepieņemama. Daudzi reformatori sava darba iesākumā, norādot uz draudzes un tautas grēkiem, vēlējās rīkoties ļoti piesardzīgi. Viņi cerēja vadīt ļaudis pie Bībeles mācībām ar skaidras kristīgas dzīves piemēru. Bet pār tiem nāca Dieva Gars, tāpat kā pār Eliju, liekot viņam norāt ļaunā ķēniņa un atkritušās tautas grēkus, tāpēc tie nespēja atturēties, nepasludinot skaidros vārdos Bībeles pamācības, kuras iepriekš nemaz negribēja sniegt. Viņi apzinājās nepieciešamību dedzīgi sludināt patiesību un uzrādīt dvēselēm draudošās briesmas. Viņi runāja Kunga teiktos vārdus, nebaidoties no sekām, un ļaudis bija spiesti uz klausīt šos brīdinājumus.

Tieši tā tiks pasludināta arī trešā eņģeļa vēsts. Kad pienāks laiks tās izplatīšanai lielā spēkā, Kungs lietos Savus pazemīgos rīkus, vadot visus tos, kas būs svētījušies Viņa darbam. Strādniekus šim uzdevumam sagatavos Dieva Gara svaidījums, ne tik daudz mācības izglītības iestādēs. Ticības un lūgšanu vīri apzināsies nepieciešamību svētā dedzībā pasludināt vārdus, kurus viņiem liks runāt pats Dievs. Tad tiks atklāti Bābeles grēki. [...] Šie svinīgie brīdinājumi ļaudis satrauks. Tos klausīsies tūkstoši un atkal tūkstoši, kas nekad agrāk nebūs dzirdējuši tamlīdzīgus vārdus. Pārsteigti tie dzirdēs liecību, ka Bābele ir baznīca, kas kritusi savu maldu un grēku dēļ – jo noraidījusi no Debesīm sūtīto patiesību. Kad ļaudis griezsies pie saviem agrākajiem mācītājiem,

satraukti jautājot: „Vai tiešām tā ir?” – šie mācītāji stāstīs pasakas un pravietos glaimojošas lietas, lai tikai klusinātu bailes un nomierinātu pamodināto sirdsapziņu. Bet, tā kā daudzi vairs nepāļausies uz cilvēku autoritāti, bet prasīs skaidru „Tā saka Kungs”, tad populārā garīdzniecība līdzīgi senatnes farizejiem dūsmās par savas autoritātes apšaubīšanu vēsti nosauks par sātānisku un pamudinās grēku mīlošās ļaužu masas nozākāt un vajāt tās sludinātājus.

GAISMAS APSPIEŠANA

Cīņas pārsviešanās uz jauniem laukiem un ļaužu prāta pievēršana nonievētajai Dieva bauslībai sātānu ļoti satrauks. Spēks, kas pavadīs vēsts pasludināšanu, satracinās pretiniekus. Garīdzniecība pieliks gan drīz pārcilvēciskas pūles, lai neļautu gaismai iespidēt draudzēs. Ar visiem savā rīcībā esošajiem līdzekļiem baznīca centīsies aizliegt šo vitāli svarīgo jautājumu apspriešanu. Galu galā tā lūgs palīgā laicīgās varas spēcīgo roku, un šajā darbā protestanti un katoļi apvienosies. Centieniem ieviest obligātu svētdienas svētīšanu kļūstot arvien noteiktākiem, pret bauslības ievērotājiem izdos sevišķus likumus. Viņiem uzliks naudas sodus, draudēs ar cietumu, un dažiem, lai tos pamudinātu atteikties no savas ticības, piedāvās ietekmīgus amatus, dažādus atalgojumus un priekšrocības. Bet tie nelokāmi atbildēs: „Pierādiet mūsu maldīšanos ar Dieva Vārdu!” – tieši tā, kā līdzīgos apstākļos reiz rīkojās Lutērs. Tie, kuri nonāks tiesu priekšā, spēcīgi un skaidri aizstāvēs patiesību, tā ka daži, viņus dzirdot, atgriezīsies, lai nostātos Dieva baušļu ievērotāju pusē. Tādā veidā gaismu aiznesīs tūkstošiem, kas citādi par šo patiesību neko nezinātu.

Apzinātu paklausību Dieva Vārdam vērtēs kā sacelšanos. Sātāna apstulboti, vecāki asi nostāsies pret savu ticīgo bērnu; saimnieks vai saimniece apspiedīs baušļus ievērojošu kalpu. Atsvešināsies kādreiz tuvie cilvēki, bērniem atņems mantojuma tiesības un izraidīs viņus no mājām. Burtiski piepildīsies apustuļa Pāvila vārdi: „Visi, kas grib

dievbijīgi dzīvot Kristū Jēzū, tiks vajāti.” (2. Tim. 3:12) Kad patiesības aizstāvji atsacīsies godāt svētdienu, kādus no viņiem iemetīs cietumā, citus izraidīs trimdā un pret dažiem izturēsies kā pret vergiem. Cilvēka prātam tas tagad šķiet neaptverami, bet, kad ļaudīm tiks atņemtas savaldošais Dieva Gars un viņus pilnīgi kontrolēs sātans, kurš ienīst dievišķos priekšrakstus, tad notiks neiedomājamas lietas. Sirds, kas nemīl un nebīstas Dievu, var kļūt ļoti nežēlīga.

Tuvojoties vētrai, liela daļa to, kas tikai vārdos apliecinājuši ticību trešā eņģeļa vēstij, bet nav svētojušies, paklausot patiesībai, mainīs savu nostāju un pievienosies pretinieku rindām. Jau šodien, saistoties ar pasauli un pieņemot tās garu, viņi pierod uzlūkot lietas gandrīz tādā pašā gaismā kā pasaule un, pienākot pārbaudījumu brīdim, būs sagatavoti izvēlēties vieglāko, populārāko ceļu. Apdāvināti cilvēki ar saistošām runas dāvanām, kas kādreiz priecājās patiesībā, savus spēkus izlietos dvēseļu pievilšanai un maldināšanai. Tie kļūs par savu agrāko brāļu visniknākajiem ienaidniekiem. Kad sabata ievērotājus vedīs tiesas priekšā, lai viņi atbildētu par savu ticību, tad šie atkritēji kļūs par visrosīgākajiem sātana ieročiem, kas viņus apmelos, apsūdzēs un ar viltus liecībām un netiešiem norādījumiem noskaņos pret viņiem zemes valdniekus.

PASTĀVĒT PAR TICĪBU

Šajā vajāšanu laikā tiks pārbaudīta Kunga kalpu ticība. Viņi uzticīgi būs sludinājuši brīdinājuma vēsti, paļaujoties vienīgi uz Dievu un Viņa Vārdu. Aizkustinot viņu sirdis, tos runāt būs spiedis Kunga Gars. Svētas dedzības dzīti, izjūtot spēcīgu dievišķu iespaidu, viņi būs iesākuši pildīt savu pienākumu bez kāda iepriekšēja aprēķina par sekām, ko izraisīs tiem uzticētā Vārda pasludināšana ļaudīm. Viņi nebūs domājuši par savām laicīgajām interesēm, ne arī centušies saglabāt savu godu vai dzīvību. [...] No visām pusēm tos apņems grūtības. Sātans tiem uzbruks ar niknām kārdināšanām. Liksies, ka darbs, ko tie

uzņēmušies, nemaz nav ar viņu spēkiem padarāms. Tiem piedraudēs ar nāvi. Izdzisis sajūsma, kas tos apgaroja, tomēr viņi nespēs griezties atpakaļ. Tad, izjūzdami savu pilnīgo bezpalīdzību, tie ies pie Visvarenā, lai saņemtu jaunu spēku. Viņi atcerēsies, ka vārdi, kurus tie runāja, nebija viņu pašu, bet Tā, kurš pavēlēja sniegt šo brīdinājumu. Dievs patiesību bija ielicis viņu sirdī, tā ka viņi nespēja to nesludināt. [..]

Katra jauna atziņa sev ceļu ir lauzusi, sastopoties ar naidu un pretestību, un tie, kurus aplaimoja tās gaisma, tika kārdināti un pārbaudīti. Dieva ļaudīm nonākot grūtos apstākļos, Kungs dod īpašu patiesību. Kas gan uzdrošināsies to nesludināt? Viņš Saviem kalpiem pavēl sniegt pēdējo žēlastības aicinājumu, un tie nevar klusēt, nepakļaujot briesmām savu dvēseli. Kristus vēstnešiem nav jāsatraucas par sekām, viņiem tikai jāizpilda savs pienākums un rezultāti jāatstāj Dieva ziņā.

Pretestībai vērstoties plašumā, Dieva kalpi no jauna jutīsies apmulsuši, jo tiem šķitīs, ka paši izsaukuši esošo krīzi. Bet sirdsapziņa un Dieva Vārds viņiem sacīs, ka ir rīkojušies pareizi, un, lai gan smagie pārbaudījumi turpināsies, viņi tiks stiprināti tos izturēt. Cīņa kļūs arvien saspringtāka un karstāka, bet, stāvoklim kļūstot kritiskam, pieaugs arī viņu ticība un drosme. Tie pastāvīgi liecinās: „Mēs uzdrošināmies sagrozīt Dieva Vārdu, lai iegūtu pasaules labvēlību; mēs nevaram daļu Viņa bauslības atzīt par svarīgu, bet daļu – nonicināt. Kungs, kuram mēs kalpojam, spēj mūs izglābt. Kristus ir uzvarējis zemes varas; vai tad mums būtu jābaidās no jau uzvarētas pasaules?”

VARENS PASLUDINĀJUMS

Vajāšanas dažādās formās pastāvēs tik ilgi, kamēr eksistēs sātans un kristietībai būs dzīvs spēks. Neviens cilvēks nevar kalpot Dievam, nesaceļot pret sevi tumsas pulku pretestību. Cilvēkam pastāvīgi uzbruks ļaunie eņģeļi, baidīdamies, ka viņa iespaids no to rokām izraus jau iegūto laupījumu. Ļaunajiem eņģeļiem pievienosies pagrīmuši cilvēki, kuriem kristieša priekšzīme būs pastāvīgs pārmetums, un ar dažādiem

vilinājumiem un kārdinājumiem centīsies viņu atšķirt no Dieva. Bet, kad tas neizdosies, sirdsapziņas apspiešanai tiks lietota vara.

Taču, kamēr vien Jēzus vēl kalpos par starpnieku Debesu svētnīcā, pār valdniekiem un tautām būs jūtams Svētā Gara savaldzošais iespaids. [...] Ienaidnieks skubina savus kalpus izteikt tādus priekšlikumus, kas nopietni kavētu Dieva darbu, bet tos valstsvīrus, kas bīstas Kungu, svētie eņģeļi ietekmē pretoties šādiem ieteikumiem ar neapstrīdamiem argumentiem. Tādā veidā nedaudzi vīri vēl aizturēs ļaunuma vareno straumi. Patiesības ienaidnieku pretestība tiks apvaldīta, lai trešā eņģeļa vēsts paveiktu savu darbu. Kad tiks pasludināts pēdējais brīdinājums, tas piesaistīs arī šo vadošo vīru uzmanību, ar kuru starpniecību Kungs tagad strādā, un daži no viņiem to pieņems un bēdu laikā nostāsies Dieva ļaužu pusē.

Varenais eņģelis, kas pievienosies trešā eņģeļa vēsts pasludināšanai, ar savu godību apgaismos visu pasauli. Te jau iepriekš pateikts, ka tas būs neparasti spēcīgs, visu pasauli aptverošs darbs. 1840.–1844. gada adventes kustībā brīnišķi atklājās Dieva spēks. Pirmā eņģeļa vēsts nonāca līdz ikvienai misijas stacijai pasaulē, un dažās zemēs radās tik liela reliģiska interese, kāda nebija piedzīvota kopš sešpadsmitā gadsimta reformācijas, tomēr varenais trešā eņģeļa vēsts pasludinājums to visu pārspēs.

Šis lasījums ņemts no Elenas Vaitas grāmatas „Lielā cīņa” 38. nodaļas „Pēdējais brīdinājums”. Septītās dienas adventisti tic, ka Elenai Vaitai (1827–1915) piemita bībeliskā pravietošanas dāvana, kuru viņa uzticīgi lietoja visu septiņdesmit savas publiskās kalpošanas gadu garumā.

LŪGŠANU NEDĒĻAS LASĪJUMI BĒRNIEM

Laipni lūgti īpašajā Lūgšanu nedēļā bērniem, kas veltīta visbrīnīš-
ķīgākajai grāmatai pasaulē – Bībelei!

Šonedēļ mēs kopā dosimies brīnīšķīgā ceļojumā, pētot dārgumus,
kas atrodami Dieva Vārda lappusēs. Bībele nav parasta grāmata; tā ir
dzīva, elpojoša liecība par Dieva mīlestību, gudrību un spēku. Tāpēc
sagatavojieties ienirt dziļi Svēto Rakstu brīnumos! Šonedēļ mēs atklā-
sim, kā Dieva Vārds ietekmē katru mūsu dzīves aspektu.

No 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai Bībele mums stās-
ta par Dieva mīlestību pret Savu radību, par izpiršanas plānu caur
Jēzu Kristu un mūžīgās dzīves apsoliņumu. Tā ir aizraujošu piedzi-
vojumu, iedvesmojošu stāstu un mūžīgu patiesību pārpilna un māca
mums par Dieva raksturu un Viņa neticamo plānu mūsu katra dzīvē.
Mēs lūdzam Dievu, lai šī Lūgšanu nedēļa jūs tuvinātu Jēzum!

Beta Tomasa,

„Adventist World” redaktora vietniece

VISS PAR DIEVA VĀRDU

VISSVARĪGĀKĀ GRĀMATA PASAULĒ

Manuels Vitugs

ATMIŅAS PANTS: „PRAVIETOŠANA NEKAD NAV CĒLUSIES NO CILVĒKU GRIBAS, BET DIEVA CILVĒKI IR RUNĀJUŠI SVĒTĀ GARA SPĒKĀ.”
(2. PĒTERA VĒSTULE 1:21)

Kas kopīgs pildspalvai, zīmulum un otai? Tie visi ir instrumenti, kurus kāds izmanto. Mākslinieks izmanto otu, lai radītu mākslas darbus. Skolēns izmanto pildspalvu vai zīmuli, lai izpildītu mājasdarbus. Rakstnieks ar pildspalvu vai zīmuli uzraksta grāmatu.

Kāda ir jūsu mīļākā grāmata? Kā jūs domājat, kas padara kādu grāmatu vērtīgāku par citām? To nosaka ne rakstāmrīks, ar kādu tā rakstīta, bet gan tās saturs un autors, kurš to sarakstījis.

Šonedēļ mēs mācīsimies par Bībeli. Vai jūs zinājat, ka Bībele ir visvairāk iespējamā un lasītā grāmata pasaulē? Tā ir lasāma vairāk valodās nekā jebkura cita grāmata. Kā jūs domājat, kāpēc miljoniem cilvēku uzskata, ka Bībele ir vissvarīgākā grāmata mūsu dzīvē?

Interesanti, ka Bībelē ir pastāstīts arī tas, kā tā tika uzrakstīta! Aplūkosim vienu no tekstiem, kas palīdz mums labāk saprast Bībeli. Tas ir atrodams 2. Pēt. 1:20–21: „Pār visām lietām ievērojiet, ka neviens rakstu pravietoējums nav patvaļīgi iztulkojams; jo pravietošana nekad nav cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā.”

Tāpat pravietojumi nāk no Dieva. Katru uzrakstīto domu ir vadījis Svētais Gars, un neviena pravietojuma pamatā nav pravieša paša idejas.

Bībele ir unikāla, jo sniedz mums priekšstatu par to, kas notiks nākotnē. To mēs saucam par pravietojumu. Pētot Bībeli, mēs ieraugām, ka daudzi pravietojumi jau ir piepildījušies. Vīri, kas rakstīja šos pravietojumus, neizdomāja tos paši. Bībeles galvenais autors ir Dievs, kurš izpaudās caur Svētā Gara iedvesmotu cilvēku rakstītiem tekstiem.

Bībelē ir teikts, ka Dievs zina sākumu un beigas, un Viņš uzrunāja cilvēkus, kurus sauc par praviešiem, lai viņi uzraksta, kas notiks, un lai mēs to zinātu un nebaidītos. Kāpēc tas ir tik svarīgi? Mūsdienās notiek briesmīgas lietas. Bet Bībelē ir rakstīts, ka Jēzus drīz atgriezīsies un atjaunos visu tā, kā Viņš sākumā to radīja. Viņš atbrīvos pasauli no ļaunuma, slimībām un nāves, un tie, kas jau miruši ticībā Jēzum, tiks atdzīvināti. Vai tas nav aizraujoši? Es esmu tik pateicīgs, ka Dievs mums ir devis Bībeli, lai mēs varētu cerēt un saprast, ka galu galā Dievs uzvarēs un visu atjaunos un ka Viņš ir noteicējs pār visu. Tāpēc es vēlos lasīt Bībeli un uzzināt par Dievu vēl vairāk. Un jūs?

Manuels Vītugs ir Loma Lindas filipīniešu draudzes galvenais mācītājs. No 2003. līdz 2021. gadam viņš bija Bērnu kalpošanas nodaļas vadītājs Dienvidaustrumu Kalifornijas draudžu savienībā.

PADOMĀSIM KOPĀ!

1. AR KO BĪBELE ATŠĶIRAS NO CITĀM GRĀMATĀM?
2. KO JŪS VARAT DARĪT, LAI LABĀK APĢŪTU BĪBELI?

DIEVA VĀRDS DOD MAN CERĪBU

SVĒTĪBAS NĀK KASTĒM

Džodija Gensone

ATMIŅAS PANTS: „JO VISS, KAS IEPRIEKŠ
RAKSTĪTS, RAKSTĪTS MŪSU PAMĀCĪBAI, LAI
MĒS, IZTURĪGI BŪDAMI BĒDĀS UN IEPRIECU
SMELDAMI RAKSTOS, IEGŪTU CERĪBU.” (VĒSTU-
LE ROMIEŠIEM 15:4)

Mūsu atmiņas pantā ir sacīts, ka Bībeles stāsti ir doti, lai mācītu mums ticības mācības un lai mums būtu cerība. Īpaši tuvs man ir stāsts par pravieti Eliju un Sareptas atraitni. Tas lasāms 1. Ķēniņu grāmatas 17. nodaļā.

Pravietis Elija Kritas upes krastos slēpās no ķēniņa Ahaba. Dievs teica Elijam, lai viņš dzer no upes un ka kraukļi atnesīs viņam barību. Katru dienu Dievs gādāja par Elijas vajadzībām. Bet, kad ūdens izzīdās, Dievs lika Elijam doties uz Sareptu, kur Viņš bija pavēlējis kādai atraitnei sagādāt pravietim pārtiku.

Sareptā nonācis, Elija sastapa sievieti, kura vāca žagarus. Viņš lūdz sievietei ūdeni un maizes gabaliņu. Bet ko viņa varēja palīdzēt? Miltu un eļļas viņai bija vien tik daudz, lai pēdējoreiz pagatavotu maizi sev un savam dēlam.

Elija teica, lai viņa nebaidās, bet vispirms pagatavo maizi viņam, bet pēc tam sev un dēlam, jo Dievs ir apsoliņjis, ka milti un eļļa neizsīks. Sieviete darīja, kā Elija teica, un arī Dievs darīja, kā bija teicis: sievietei un viņas dēlam vairs netrūka ēdamā (1. Ķēn. 17:7–16).

Pirms vairākiem gadiem es dzīvoju pastāvīgā neziņā, kā sagādāt ģimenei nākamo maltīti. Šķita, ka naudas un pārtikas nekad nepietiek. Mūsu vienkāršajā pieliekamajā bija nedaudz auzu pārslu, rīsu, pupiņu un miltu, bet bieži vien tas bija gandrīz tukšs. Katru dienu mēs lūdzām Dievu: „Kungs, Tu zini mūsu vajadzības, un Tu esi apsolījis par mums parūpēties.”

Kāds jauns pāris vasarā bija apmeties teltī mežā netālu no mūsu mājas, un mēs sadraudzējāmies. Kādu dienu sieva atnāca pie manis raudādama. Es viņai jautāju, kas noticis, un viņa man atbildēja, ka viņiem ir beigusies pārtika un viņi nezina, ko darīt. Dievs mani mudināja iedot viņiem nedaudz ēdamā.

Bet vai es tā drikstēju darīt? Mums pašiem tik tikko pietika savām vajadzībām. Tomēr es paņēmu kasti, aizgāju uz savu pieliekamo un sāku kasti pildīt. Iebēru maisiņā nedaudz pupiņu, tad rīsus, auzu pārslas, miltus, sāli. Pievienoju nelielu trauciņu ar eļļu, tad kastē iebēru kartupeļus un sīpolus. Visā, kas man bija, es dalījos ar viņu. Biju pārsteigta, ka varēju piepildīt ne tikai vienu, bet veselas trīs lielas kastes ar pārtiku savai draudzenei. Brīnumainā kārtā pieliekamajā palika vairāk pārtikas nekā sākumā. Tāpat kā Dievs apgādāja Sareptas atraitni, Viņš apgādāja arī manu ģimeni.

Džodija Gensone ir pensionēta skolotāja, kura dzīvo Jakimā, Vašingtonas štatā, Amerikas Savienotajās Valstīs.

PADOMĀSIM KOPĀ!

1. KĀDA NOZĪME BIJA TAM, KA SIEVIETE VISPIRMS PAGATAVOJA MAIZI ĒLIJAM?
2. VAI JŪSU ĢIMENE IR PIEDZĪVOJUSI LĪDZĪGU DIEVA BRĪNUMU?

DIEVA VĀRDS ATŠKIRAS NO CITĀM GRĀMATĀM

TAS GLĀBJ!

Rūtija Rīvs

ATMIŅAS PANTS: „[...] UN KA TU NO MAZĀM
DIENĀM ZINI SVĒTOS RAKSTUS, KAS SPĒJ PA-
DARĪT TEVI GUDRU PESTĪŠANAI CAUR TICĪBU
KRISTŪ JĒZŪ.” (2. VĒSTULE TIMOTEJAM 3:15)

Lodēm svilpjot pāri galvai, Čārlzs Merils kopā ar saviem biedriem devās uzbrukumā pretiniekam. Pēkšņi lode trāpīja viņam labajā acī. Viņš sagrīļojās un krita atmuguriski, bet krītot sajuta vēl otras lodes triecienu, kas trāpīja krūtīs. Tomēr kaut kas apturēja lodi. Tajā rītā, steidzoties ārā no telts, viņš bija paķēris līdzīgu savu Jauno Derību un iebāzis to krūšu kabatā. Bībele apturēja lodi!

Bībele izglāba Čārlza dzīvību, un tā var izglābt arī jūsu dzīvību – uz visu mūžību. Tā ir vienīgā grāmata, kas satur Dieva dzīvības vārdus. Jāņa evaņģēlijā 6:63 Jēzus saka: „Vārdi, ko Es jums runāju, ir gars un dzīvība.” Katru reizi, kad Dieva Vārds mums kaut ko saka vai apsola, vārdiem līdzīgs spēks tos izpildīt.

Jēzus ar Rakstiem uzvarēja sātānu. Kad sātāns Viņu trīs reizes kārdināja, Viņš atbildēja: „Stāv rakstīts...”, un sātānam bija jāatkāpjas. Arī jūs varat lietot Bībeli, lai atvairītu ļauno. Bībele ir grāmata, no kuras sātāns un viņa eņģeļi visvairāk baidās, jo, pateicoties tai, tik daudzi cilvēki ir atbrīvoti no sātāna varas. Nav citas tik spēcīgas grāmatas! Vēstures gaitā miljoniem cilvēku ir atklājuši, ka Dieva vārdi ir uzticami un patiesi. Tie, kas cīnās ar atkarībām, dušmām un citām

problēmām, ir atraduši spēku, lai apstātos. Pateicoties Dieva Vārdam, viņi var dzīvot brīvi.

Ir daudzas grāmatas ar interesantiem stāstiem, bet Bībeles stāsti ir ne tikai interesanti, bet arī patiesi. Bībelē ir atklāts, kā mūsu pasaule sākās un kā tā beigsies. No kurienes mēs zinām, ka Bībele var paredzēt nākotni? Tāpēc, ka jau pagātnē Bībeles pravietojumi ir piepildījušies. Vai zinājat, ka Vecajā Derībā ir vairāk nekā 300 pravietojumu par Jēzus pirmo atnākšanu? Šos pravietojumus rakstīja daudzi un dažādi cilvēki simtiem gadu pirms Jēzus dzimšanas, tomēr tie visi piepildījās tieši tā, kā bija paredzēts.

Bībele ir visdārgākā grāmata, jo tā mums parāda, cik ļoti Dievs mūs mīl, dāvājot mums Jēzu, Savu Dēlu, lai Viņš mirtu par mūsu grēkiem un mēs varētu mūžīgi dzīvot kopā ar Viņu. Daudzās reliģiskās grāmatās tiek apgalvots, ka vienīgais veids, kā cilvēki var iegūt mūžīgo dzīvību, ir darīt daudz labu darbu, taču Bībelē ir sacīts, ka mēs varam tikt glābti tikai Jēzus žēlastībā.

Bībele, Dieva Vārds, caur Jēzu Kristu piedāvā mums ceļu uz mūžīgo dzīvi un brīvību no grēka. Tā ir grāmata, kas pilna cerības apsoliņu. Katru jaunu dienu sāciet ar Jēzu, iepazīstot Viņa Vārdu!

Rūtija Rīva vada misiju „Sāksim ar Jēzu!” („Starting With Jesus”), kuras mērķis ir palīdzēt bērniem veidot ikdienas attiecības ar Jēzu.

PADOMĀSIM KOPĀ!

- 1. PAJAUTĀJIET KĀDAM PIEAUGUŠAJAM, KĀ BĪBELE IR MAINĪJUSI VIŅA DZĪVI!**
- 2. ATRODIET BĪBELĒ KĀDU PRAVIETOJUMU, KAS VĒLĀK PIEPILDĪJĀS!**

Otrdiena

DIEVA VĀRDS IR MANS CEĻVEDIS

IEBŪVĒTA NAVIGĀCIJAS SISTĒMA

Stefānija Maknīlsa

ATMIŅAS PANTS: „TAVS VĀRDS IR MANU KĀJU
SPĪDEKLIS UN GAIŠUMS UZ MANIEM CEĻIEM.”
(PSALMS 119:105)

Ja jums būtu jāiztēlojas vislaimīgākais dzīvnieks, kas pirmais nāktu prātā? Varbūt koalas lācītis vai suns? Vai varbūt jūsu pašu dzīvnieciņš, ja jums tāds mājās ir? Man šķiet, ka vislaimīgākie ir delfīni. Man patīk vērot, kā viņi rotaļājas. Izskatās, ka viņi vienmēr smaida! Vai zinājāt, ka delfīni var peldēt ar ātrumu 29 kilometri stundā? Un ka viņi var lēkt gaisā līdz pat sešu metru augstumam? Delfīni ir sabiedriski. Jūs gandrīz vienmēr tos redzēsiet pulciņā, kopā ar draugiem un ģimeni, nevis vienus pašus.

Delfīniem ir unikāls veids, kā sazināties savā starpā. Viņi izdod svilpjošu skaņu, kas pa ūdeni izplatās līdz pārējiem delfīniem grupā. Katram delfīnam ir savs atšķirīgs svilpiens, ko pārējie delfīni atpazīst. Ir pierādīts, ka delfīniem ir ļoti ilga atmiņa, jo tie spēj atpazīt cita delfīna svilpienu, pat ja nav to dzirdējuši jau 20 gadus!

Delfīniem ir apbrīnojama barības meklēšanas sistēma. To sauc par eholokāciju. Delfīni rada klikšķinošu skaņu un tad klausās, vai neatskan atbalss no tuvumā esošajām zivīm, kuras tad var apēst. Šī sistēma palīdz delfīniem zināt, kurā virzienā peldēt, lai atrastu barību, un cik

tuvu tā atrodas. Tāpēc pat tad, ja viņi neredz, kas viņiem vajadzīgs, viņi, paļaujoties uz atbalsi, var atrast ceļu.

Pat ja jūsu acis darbojas nevainojami un jūs redzat visu, kas apkārt notiek, jums var būt grūti saprast, ko darīt tālāk vai kā justies. Dažreiz notiek arī tā: mēs zinām, ka mums ir vajadzīgs Jēzus, bet neesam pārliecināti, vai paši spēsim Viņu atrast. Bet neatkarīgi no tā, vai jūtaties laimīgi vai noskumuši, pārliecināti vai apjukuši, tepat līdzās ir Dieva Vārds, Bībele, lai vadītu jūsu turpmākos soļus! Tāpēc ķēniņš Dāvids Dieva Vārdu salīdzināja ar gaismu, sacīdams: „Tavs vārds ir manu kāju spīdeklis un gaišums uz maniem ceļiem.” (Ps. 119:105)

Tāpat kā Dievs ir devis delfīniem īpašus veidus, kā atrast to, kas viņiem vajadzīgs, Viņš jums ir sagādājis Savu Vārdu, lai palīdzētu atrast Viņu. Katrs no jums ir Viņam nenovērtējami dārgs. Viņš bija gatavs atdot Savu Dēlu jūsu vietā, lai jūs varētu būt Debesīs kopā ar Viņu. Tāpēc atveriet savu Bībeli un ļaujiet Dieva Vārda gaismai vadīt jūsu soļus! Ejiet kopā ar Viņu!

Stefānija Maknīlsa ir sieva un trīs bērnu māte, kura dzīvo Minesotas štata dienvidos, ASV.

PADOMĀSIM KOPĀ!

1. KĀ EHOLOKĀCIJA LĪDZINĀS DIEVA VĀRDA LASĪŠANAI IKDIENĀ?
2. KĀPĒC NAV LABI PAMEST NOVĀRTĀ IKDIENAS SADRAUDZĪBAS BRĪŽUS AR DIEVU?

Trešdiena

DIEVA VĀRDS PALĪDZ MAN AUGT

PATIESĪBAS SĒKLA

Beta Tomasa

ATMIŅAS PANTS: „ES TURU TAVUS VĀRDUS
SAVĀ SIRDĪ, LAI NEGRĒKOTU PRET TEVI.”
(PSALMS 119:11)

Vai esat kādreiz aizdomājušies, kā garīgi pieaugt? Kā tuvināties Dievam? Atklāšu jums nelielu noslēpumu: tas viss ir saistīts ar Viņa Vārdu! Dieva Vārds ir īpaša sēkla, kas, iesēta mūsu sirdī, palīdz mums garīgi augt.

Psalmā 119:11 ir teikts: „Es turu Tavus vārdus savā sirdī, lai negrēkotu pret Tevi.” Iztēlojieties, ka jūsu sirdī (kas patiesībā ir jūsu prāts) ir dārgumu lāde, kurā jūs glabājat Dieva Vārdu. Turēt Dieva Vārdu sirdī – tas ir kā iesēt labu sēklu, kas palīdz jums rīkoties tā, kā ir pareizi. Tad jūs varēsiet dzīvot Dievam patīkamai dzīvei.

Bet kā turēt Dieva Vārdu savā sirdī? Tas taču nav tik vienkārši kā paslēpt rotaļlietu zem gultas! Tas nozīmē iegaumēt Bībeles pantus, saprast, ko tie nozīmē, un ļaut, lai tie vada jūsu domas un rīcību.

Piemēram, varbūt jūs sadusmojaties uz savu brāli vai māsu par to, ka viņi salauza kaut ko, kas jums bija īpašs. Tā vietā, lai kliegstu uz viņiem vai salauztu kaut ko no viņu mantām, jūs atceraties, ko ķēniņš Dāvids rakstīja 133. psalma 1. pantā: „Redzi, cik jauki un cik mīļi, kad brāļi kopā dzīvo vienprātīgi!” Šis pants atgādina, ka jums ir jāizrāda laipnība pret savu brāli vai māsu un jāaizlūdz par viņu pat tad, kad viņš

jūs nokaitina. Un šoreiz jūs spējat reaģēt citādi! To paveic sirdi turētais Dieva Vārds.

Pieaugot jums nāksies saskarties ar dažādiem izaicinājumiem, piemēram, iegūt draugus, risināt sarežģītas situācijas un daudzās lietās izvēlēties pareizo, nevis vieglāko ceļu. Dieva Vārdā ir norādījumi katrai situācijai. Jo vairāk jūs lasīsiet Dieva Vārdu un jo vairāk mācīsieties no tā, jo labāk jūs sapratīsiet Dieva mīlestību un Viņa plānu jūsu dzīvei.

Domājiet par savām attiecībām ar Dievu tā, kā jūs domājat par skaistu dārzu! Tāpat kā augiem, lai tie zeltu, ir vajadzīgs ūdens, saules gaisma un laba augsne, jums ir nepieciešams Dieva Vārds, lai pieaugtu garīgi. Jo vairāk jūs laistīsiet savu sirdi ar Viņa Vārdu, jo vairāk jūs uzplauksiet. Tā jūs kļūsiat par brīnišķīgiem cilvēkiem – tādiem, kādus Dievs jūs ir radījis!

Tāpēc, mani dārgie draugi, šodien kopā apsolīsimies turēt Dieva Vārdu savā sirdī, ļausim, lai tas veido mūsu dzīvi, un, katru dienu garīgi pieaugot, tuvināsimies Viņam! Ja Dieva Vārds ir mūsu ceļvedis, tad mūsu izaugsmei Viņa mīlestībā un žēlastībā nav robežu!

Beta Tomasa ir „Adventist World” redaktora vietniece.

PADOMĀSIM KOPĀ!

1. VAI IR KĀDS ĪPAŠS BĪBELES PANTS, KO ESAT IEGAUMĒJUŠI?
2. IR JAUKI DOMĀT PAR DIEVA VĀRDU KĀ PAR SĒKLU, KAS AUG. VARBŪT NĀKAMREIZ, KAD DOSIETIES DĀRZĀ VAI IERAUDZĪSIET SĒKLU PACIŅU, TĀ ATGĀDINĀS JUMS PAR BĪBELI!

Ceturtdiena

DIEVA VĀRDS PARĀDA MAN JĒZU

TAS MĀCA MAN DZĪVOT, KĀ DZĪVOJA VIŅŠ

Feita Gora

ATMIŅAS PANTS: „JŪS PĒTĪJAT RAKSTUS, JO JUMS ŠĶIET, KA TAJOS JUMS IR MŪŽĪGĀ DZĪVĪBA, UN TIE IR, KAS DOD LIECĪBU PAR MANI!”
(JĀŅA EVANĢĒLIJS 5:39)

Kad Jēzus dzīvoja šeit, uz zemes, ne visiem Viņš patika, tostarp daudziem reliģiskajiem vadītājiem. Dieva tauta, jūdi, bija privilģēti: viņiem bija pieejami Svētie Raksti. Viņi tos pētīja, jo gaidīja piepildāmies īpašo apsolījumu par Glābēju, kurš, kā viņi domāja, atbrīvos viņus no nežēlīgajiem romiešiem, kas valdīja viņu zemē.

Diemžēl daudzi pētīja Svētos Rakstus, meklējot tajos vienīgi apstiprinājumu savām domām un neļaujot, lai Dievs palīdz saprast lasīto. Daudzi lasīja Svētos Rakstus, jo uzskatīja, ka viņiem tas ir jādara, nezinot, ka tiem piemīt dzīvs spēks. Tāpēc viņi nespēja saskatīt, kāds patiesībā būs Glābējs. Viņi nesaprata, ka Glābējs nāks kā vienkāršs, pazemīgs cilvēks, kā to atklāj pravieša Jesajas grāmatas 53. nodaļa. Jēzus dzīvoja viņu vidū, bet daudzi Viņu nicināja un nevēlējās tuvināties Viņam. Viņi neievēroja, kā Jēzus dzīvē un raksturā atklājas Dieva mīlestība. Jēzus nāca, lai parādītu mums, kā paklausīt Dievam un kā mīlēt citam citu neatkarīgi no tā, cik grūta ir dzīve.

Arī mēs – tāpat kā Jēzus laikabiedri – varam viegli iekrist tajās pašās lamatās: lasīt Bībeli ik dienu un palaist garām to, ka Jēzus ir mūsu draugs. Bībelei ir spēks dziedināt mūsu salauzto sirdi un atbrīvot mūs

no grēcīgiem ieradumiem. Taču šo spēku mēs varam pieredzēt tikai tad, ja meklējam Bībelē to, kas tā patiesi ir – dzīvo Dieva Vārdu.

Skolas gados es gāju baznīcā, bet nekad nedomāju, ka Dievs mani mīl, jo man bija nācies pārdzīvot grūtas lietas. Es domāju, ka Dievs mani soda. Es centos kļūt par labu cilvēku, apmeklējot baznīcu un darot labu citiem, bet mana sirds nesaistījās ne ar Dievu, ne ar citiem cilvēkiem man apkārt. Kādu dienu es izlasīju Jāņa evaņģēlijā 3. nodaļas 17. pantu, kur teikts: „Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta.” Es sapratu, ka man nav jāpiespiežas, lai kļūtu par labu cilvēku. Es iemācījos, ka vienīgais ceļš uz mieru un uzvaru pār grēku ir padarīt Jēzu par savu draugu.

Jēzus vēlas būt draugos ar jums. Viņš vēlas parādīt jums noslēpumus, kādus ir ielicis Savā Vārdā, un īpašos darbus, kādus jums sagatavojis šajā pasaulē. Vai lūgsiet, lai, Bībeli lasot, jūs ik reizi vada Svētais Gars? Vai veltīsiet laiku, lai apstātos un ieklausītos Viņa balsī, kad Viņš runā uz jums? Mana lūgšana ir, lai jūs piedzīvotu neizsakāmo Dieva mīlestības klātbūtni, kad jūs caur Bībeli uzrunā Jēzus.

Feita Gora ir bērnu skolotāja no Nairobi Kenijā. Viņa savā „YouTube” kanālā „Teacher Faith” („Skolotāja Feita”) veido kristīgās vērtības popularizējošu saturu bērniem.

PADOMĀSIM KOPĀ!

- 1. KO DIEVA VĀRDS IR DEVIS SKOLOTĀJAI FEITAI?**
- 2. KO JŪS ESAT UZZINĀJUŠI PAR JĒZU, LASOT VIŅA VĀRDU?**

Piektdiena

DIEVA VĀRDS DOD MAN MIERU

KĀ ATKLĀT LAIMI UN MIERINĀJUMU BĪBELĒ

Džasmina Stankoviča

ATMIŅAS PANTS: „TO VISU ES ESMU RUNĀJIS
UZ JUMS, LAI JUMS MIERS BŪTU MANĪ. PASAU-
LĒ JUMS IR BĒDAS; BET TURIET DROŠU PRĀTU,
ES PASAULI ESMU UZVARĒJIS!” (JĀŅA EVANĢĒ-
LIJS 16:33)

Ko nozīmē miers? Tas ir tad, kad viss ir mierīgi, klusi un laimīgi. Tas ir kā ietīties savā iemīļotajā segā un justies silti un omulīgi. Miers ir nebaidīties un ne par ko neuztraukties.

Vai jūs zinājāt, ka ir kāda īpaša vieta, kur jūs vienmēr varat atrast mieru? Tas ir Dieva Vārdā! Jāņa evaņģēlijā 16:33 Jēzus saka: „To visu Es esmu runājis uz jums, lai jums miers būtu Manī. Pasaulē jums ir bēdas; bet turiet drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis!” Šis pants ir īpašs vēstījums no Dieva, kas mums atgādina, ka pat tad, kad ir grūti, mēs varam atrast mieru Viņā.

Mazotnē es baidījos no tumsas. Baidījos tik ļoti, ka pat gultā vienmēr pagriezios ar muguru pret sienu, lai aiz muguras nenotiktu kaut kas spokains. Vienīgais veids, kā es varēju gulēt, bija ar muguru pret sienu. Bet pat tad ilgi nevarēju aizmigt. No rīta pamodos nogurusi, jo nebiju labi izgulējusies.

Mamma pamanīja, ka vienmēr esmu nogurusi, un jautāja, kāpēc. Es viņai pastāstīju par savām bailēm no tumsas un par to, ka varu gulēt tikai ar muguru pret sienu. Viņa man ieteica lielisku ideju, kā justies

labāk. Viņa sacīja: „Šovakar, gulēt ejot, atver Bībeli un skaļi izlasi 91. psalmu! Tad atstāj Bībeli blakus spilvenam atvērtu uz visu nakti.” Sākumā es nesapratu, kā tas man varētu palīdzēt. Bet vai zināt, kas notika? Jau pirmajā naktī viss bija kārtībā. Katru vakaru pirms gaismas izslēgšanas lasot 91. psalmu, sāku justies arvien mierīgāk. Tas patiešām darbojās! Tas deva man mieru. Un vai zināt, kas vēl notika? Es pat iemācījos visu psalmu no galvas! Tagad ikreiz, kad mani māc nemiers vai raizes, es pie sevis noskaitu 91. psalmu, un tas man palīdz atgūt mieru.

Kā Dieva Vārds dod mums mieru? Tas mūsos atjauno iekšēju līdzsvaru, atgādina, ka mums nav jāuztraucas, un mudina domāt pozitīvas, laimīgas domas. Tas mūs pārlicina, ka mēs nekad neesam vieni. Kad mēs sekojam Dieva Vārdam un dzīvojam saskaņā ar Viņa mācībām, mūsu sirdī ienāk miers.

Atcerieties, ka Dieva Vārds ir dārga dāvana, kas pieejama vienmēr, kad mums nepieciešams mierinājums. Nākamreiz, kad jūs nomāks bailes vai raizes, atveriet Bībeli, izlasiet kādu pantu un ļaujiet Dieva mieram piepildīt jūsu sirdi!

Džasmina Stankoviča, trīs bērnu māte un mācītāja sieva no Rietumaustrālijas, ir sertificēta psiholoģe un psihoterapeite.

PADOMĀSIM KOPĀ!

1. KĀ, JŪSUPRĀT, JĒZUS MIERA APSOLĪJUMS PALĪDZ GRŪTOS VAI BIEDĒJOŠOS BRĪŽOS?
2. VAI ARĪ JUMS KĀDA BĪBELES STĀSTA VAI PSALMA LASĪŠANA IR DEVUSI MIERU UN DROSMI?

JUMS PAR TO VIEN GRIBĒSIES RUNĀT

NETICAMS NOTIKUMS AUGŠEZERĀ

Bens Mārtins

ATMIŅAS PANTS: “[..] LAI TU KĻŪTU VIŅA LIECINIEKS, KAS VISU ĻAUŽU PRIEKŠĀ LIECINĀTU, KA TO ESI REDZĒJIS UN DZIRDĒJIS.” (APUSTUĻU DARBI 22:15)

Bijām devušies pārgājienā pa Ailrojālas salas nacionālo parku Augšezērā, uz robežas starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Kanādu. Tā ir vieta, kurp noteikti ir vērts doties par spīti visām grūtībām. Mēs bijām braukuši vairāk nekā astoņas stundas un nakšņojuši nometnē ezera krastā, lai no rīta būtu gatavi 6 stundu braucienam ar laivu uz salu. Kad beidzot ieradāmies salā, bijām jau krietni noguruši, tomēr piesprādzējām smagās mugursomas un devāmies ceļā. Līdz naktsmitnes vietai vēl bija jāmēro daudzas jūdzes. Nākamajā rītā atkal cēlāmies un gājām tālāk. Tā mēs gājām dienu no dienas un redzējām zosis un aļņus, gulbi, lapsas, čūskas un visdažādākos kokus un ziedus. Mums apkārt bija Dieva radība.

Bija pienācis jau priekšpēdējais vakars uz salas, un mēs, sēžot uz piestātnes un vērojot, kā saulrietā mirdz Augšezers, atpūtinājām nogurušās kājas un sāpošos plecus. Pēkšņi ūdenī ieraudzīju kaut ko, kas mani tā pārsteidza, ka samirkšķināju acis, lai pārlicinātos, vai nesapņoju. Mudināju arī sievu paskatīties, un arī viņa to ieraudzīja – tepat mūsu priekšā. Mājām ar roku pārējiem tuvumā esošajiem kempinga iemītniekiem: nāciet skatīties! Te bija vesela ūdru ģimene! Tie

piepeldēja tieši mūsu priekšā un rotaļājās viļņos. Viņi dzenāja cits citu, uzrāpās uz krasta akmeņiem un atkal ieslīdēja ūdenī, veicot pagriezienus un cilpas.

Mēs nekad neaizmirsīsim prieku, ko sagādāja ūdru rotaļas ūdenī. Vakariņu laikā kempingā visi par to vien runāja. Varu tikai iztēloties: ja Dieva radība spēja mums sagādāt tik daudz prieka, cik daudz lielāku sajūsmu mēs izjustu, ja redzētu pašu Radītāju. Tad noteikti visi par to vien runātu.

Kad mēs iedziļināmies Dieva Vārdā un pētām tur apslēptos dārgumus, mēs patiešām varam ikdienā redzēt Jēzu. Atveriet Bībeli un velniet laiku, lai meklētu Viņu! Esmu pārliecināts: kad jūs Viņu atradīsiet, jums par to vien gribēsies runāt!

Bens Mārtins ir mācītājs un Bērnu un ģimenes kalpošanas nodaļas vadītājs Pionieru vārdā nosauktajā draudzē Berienspringsā, Mičiganas štatā.

PADOMĀSIM KOPĀ!

- 1. NOSAUCIET VIENU CILVĒKU, KURAM JŪS VĒLĒTOS PASTĀSTĪT PAR DIEVA VĀRDU!**
- 2. VARBŪT ŠONEDĒĻ JŪS VARAT UZZĪMĒT SAVU MĪĻĀKO BĪBELES STĀSTU VAI IZGATAVOT KARTĪTI AR SAVU MĪĻĀKO BĪBELES PANTU UN UZDĀVINĀT TO KĀDAM ĪPAŠAM CILVĒKAM?**

BEIGU PIEZĪMES

- 1 „Best-selling book”, Guinness World Records, bit.ly/Biblebestseller.
- 2 „19 Websites for Reading and Searching the Bible”, „For All Things Bible”, bit.ly/ReadStudyBible.
- 3 „2023 Global Scripture Access”, Wycliffe Global Alliance, [wycliffe.net/resources/statistics/](https://www.wycliffe.net/resources/statistics/).
- 4 „Report: 26 Million Americans Stopped Reading the Bible Regularly During COVID-19”, „Christianity Today”, <https://bit.ly/stateofBible>.
- 5 „Spiritual life, involvement, and retention”, „Ministry”, April 2019, bit.ly/spirituallifeinvolvement.
- 6 Elena Vaita „Domas no Svētību kalna”, 147. lpp. oriģ.
- 7 Turpat, 148.–149. lpp. oriģ.
- 8 Elena Vaita „Izmeklētas vēstis”, 1. grāmata, 206. lpp. oriģ.
- 9 Turpat, 206., 207. lpp. oriģ.
- 10 Turpat, 207. lpp. oriģ.
- 11 Skat. Elena Vaita „Counsels to Writers and Editors” („Padomi rakstniekiem un izdevējiem”), 30., 31. lpp. oriģ.
- 12 Turpat, 33. lpp. oriģ.
- 13 Turpat, 32. lpp. oriģ.
- 14 „Methods of Bible Study”, official document, [adventist.org/documents/methods-of-bible-study/](https://www.adventist.org/documents/methods-of-bible-study/).
- 15 „The Holy Scriptures”, Seventh-day Adventist fundamental belief 1, [adventist.org/holy-scriptures/](https://www.adventist.org/holy-scriptures/). (Skat. „Septītās dienas adventisti tic”.)
- 16 Elena Vaita „Lielā cīņa”, VI lpp. oriģ.
- 17 Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 639. lpp. oriģ.
- 18 Atsauce uz Vēstuli romiešiem 5:20.
- 19 Skat. Robert H. Gundry „A Survey of the New Testament”, 5th ed. (Grand Rapids: Zondervan, 2012).
- 20 Ellen G. White manuscript 109, 1899.
- 21 Skat. Elena Vaita „Lielā cīņa”, 598., 599. lpp. oriģ.
- 22 Elena Vaita „Agrīnie raksti”, 78. lpp. oriģ.
- 23 Elena Vaita „Audzināšana”, 172. lpp. oriģ.
- 24 Elena Vaita „Evanģelizācija”, 18. lpp. oriģ.
- 25 „Best-selling book”, Guinness World Records, bit.ly/Biblebestseller.

- 26 „19 Websites for Reading and Searching the Bible”, „For All Things Bible”, bit.ly/ReadStudyBible.
- 27 „2023 Global Scripture Access”, Wycliffe Global Alliance, wycliffe.net/resources/statistics/.
- 28 „Report: 26 Million Americans Stopped Reading the Bible Regularly During CO-VID-19”, „*Christianity Today*”, <https://bit.ly/stateofBible>.
- 29 „Spiritual life, involvement, and retention”, „*Ministry*”, April 2019, bit.ly/spirituallifeinvolvement.
- 30 Elena Vaita „Domas no Svētību kalna”, 147. lpp. oriģ.
- 31 Turpat, 148.–149. lpp. oriģ.
- 32 Elena Vaita „Izmeklētas vēstis”, 1. grāmata, 206. lpp. oriģ.
- 33 Turpat, 206., 207. lpp. oriģ.
- 34 Turpat, 207. lpp. oriģ.
- 35 Skat. Elena Vaita „*Counsels to Writers and Editors*” („Padomi rakstniekiem un izdevējiem”), 30., 31. lpp. oriģ.
- 36 Turpat, 33. lpp. oriģ.
- 37 Turpat, 32. lpp. oriģ.
- 38 „*Methods of Bible Study*”, official document, adventist.org/documents/methods-of-bible-study/.
- 39 „The Holy Scriptures”, Seventh-day Adventist fundamental belief 1, adventist.org/holy-scriptures/. (Skat. „Septītās dienas adventisti tic”.)
- 40 Elena Vaita „Lielā cīņa”, VI lpp. oriģ.
- 41 Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 639. lpp. oriģ.
- 42 Atsauce uz Vēstuli romiešiem 5:20.
- 43 Skat. Robert H. Gundry „A Survey of the New Testament”, 5th ed. (Grand Rapids: Zondervan, 2012).
- 44 Ellen G. White manuscript 109, 1899.
- 45 Skat. Elena Vaita „Lielā cīņa”, 598., 599. lpp. oriģ.
- 46 Elena Vaita „Agrīnie raksti”, 78. lpp. oriģ.
- 47 Elena Vaita „Audzināšana”, 172. lpp. oriģ.
- 48 Elena Vaita „Evaņģelizācija”, 18. lpp. oriģ.

